

СИФ Ботна

Пред нас са блеснали

житага....

1988

7 B
ТВОРЧЕСКИ КОЛЕКТИВ "64"

"ПРЕД НАС СА БЛЕСНАЛИ
ЖИТАТА...."

Сценарии и режисура: ИВАН НИЧЕВ
РЕДАКТОРИ: СВОБОДА БЪЧВАРОВА
ПРАВДА КИРОВА
ДРАМ. КОНСУЛТАЦИЯ: ВИКТОР ПАСКОВ
ОПЕРАТОР: ГЕОРГИ НИКОЛОВ
ХУДОЖНИК: АНГЕЛ АХРЯНОВ
ПОСТАНОВЧИЦИ: АНА МАРКОВА
ХУДОЖНИК КОСТЮМИ: КИРИЛКА ДОБРЕВА
МОНТАЖ: ЖЕНИ РАДЕВА
ЗВУК: ХРИСТО Д. ХРИСТОВ
ДИРЕКТОР: СИЛВИН ПАНКОВ

1988 г.

СНИМАЧНА ТЕХНИКА

за целия снимачен период

1. Камера АрриФлекс В I
2. Комплект обективи "Проминар"
3. Комплект светлосилни обективи "Оптон"
4. Филтри" $\angle K - 1,2$ $DE - 1,2$ $- 1,2$
5. Нормален и бебе обективи

ПРИ ПОИСКВАНЕ:

1. Камера АрриФлекс III
2. Комплект обективи "Оптон"

ОСВЕТЛЕНИЕ:

за целия снимачен период

1. Аполо - 1 бр.
2. Мини - брут - 4 бр.
3. Мулти 10 - 8 бр.

ПРИ ПОИСКВАНЕ:

1. Аполо - 2 бр.
2. КПД - 50 - 4 бр.
3. Прожектори 5 кVV - 10 бр.

ЕПИЗОД 1

МЯСТО: Училищния салон

Време: Ден

АКТЬОРИ: Мише Пелтека, Христо Дебелия, Иван Пенев, Директорката,
класната, дружинната ръководителка, Александра, Красимир,
Панов, Светла, Петър Цайса

ЕПИЗОДИЦИ: класът на Иван 25 ученика

МАСОВКА: 100

РЕКВИЗИТ: цигулка, акордеон, червена шапка, тръби и фунийки

ПИРОТЕХНИКА: пистолета на партизанина

ОПЕРАТОРСКА ТЕХНИКА: фарт, устройство за сняг

КАДРИ: 20

МЕТРИ 91

КДР № 1 – надписи – 1 м.

Емблемата на колектив " 64 "

КДР № 2 – ФАРТ – 5 м.

След оттъмнение в сценичен полумрак ще изплуват кулисите на малка училищна стена. Върху куп плакати и портрети на†-отгоре е поставен портрета на вожда на цялото прогресивно човечество . Стиснал лула между зъбите той наблюдава бащински мирния живот на българските деца.

След бавно фартово приближаване точно на нивото на лулата се появява Мишо Пелтека. Слага цигулката в краката си и почва да вади от джобовете си различни по големина хартийки. С огромен акордеон на гърди до него се изправя и Христо Дебелия.

От сцената се носят изстрели и възгласи от ожесточено сражение.

КДР. № 3 – ПБЛ – ПНР – 3 м.

Мишо Пелтека трескаво навива хартиена фунийка.

– Айде по-бързо де! Айде, че ще свърши! – шепне възбуден Дебелия.

Канонадата на сцената продължава.

КДР. № 4 – АМ – ПБЛ – ФАРТ – 2 м.

Иван Пенев, парадно облечен, с червена папка в ръка наднича през полуотворената врата към салона.

КДР. – № 5 – ОБЩ – 3 м.

Целият клас развълнувано преживяше драматичния финал на пиесата. Директорката и особено дружинната ръководителка дискретно следяха реакциите на др. Панов, който беше поканен като почетен гост на тяхното малко тържество.

КДР. № 6 - ПБЛ - БЛ - ФАРТ - ПНР - 3 м.

Пелтекът и Христо Дебелия приготвиха фунийките, като на една от тях забодоха и карфичка. На пръсти се приближиха до сцената.....

КДР № 7 - ОБЩ - ФАРТ - 5 м.

.....върху която Красимир - знаменосецът на пионерска та организация и Александра представяха последните мигове от живота на ранен партизанин, който умира в ръцете на своята любима.

- Предай на другари те - пресекливо говореше Красимир, паднал на колене пред Александра, държейки се за гърдите.

КДР. 8 - БЛ - 2 м.

Пелтекът взе духало и замижа

-зк/ - че умирам - чуваше се гласът на Красимир.

КДР. № 9 - БЛ в ДТЛ - ПНР - 1 м.

Фунийката се заби в задника му.

КДР № 10 - ПБЛ - Ам - Фарт - ПНР - 7 м.

- Ох! - Възкликанието на Красимир този път бе съвсем реалистично.

— Андрей! Погледни ме! Чуваш ли ме! — възкликна Александра, взимайки главата му на колене.

— Умирам! — исхриптя Красимир ~~жвезжжжж~~ и скрито показва юмрук към музикантите.....

КДР № 11 — АМ — ПБЛ — ФАРТ — ПНР — 5 м.

...Пелтекът и Христо Дебелия, който вече "свиреха" "Жив е той, жив е" все едно че нищо не се бе случило.

В кдр. пред тях се появява смъртно сериозен Иван с червената папка в ръка и като тактува тримата тръгват напред към авансцената. Пелтекът и Дебелия леко изостават, личи си, че всичко е старателно репетирано и сменяват мелодията. Зазвучава популярна мелодия на "Пред нас са блеснали житата"...."

Иван отваря папка и с тържествен глас започва да чете:

От името на всички пионери искам да благодаря на др. Панов, че намери време да изгледа нашата кратка програма.

КДР. 12 — Общ. — 3 м.

Долу седеше класа, директорката, дружинната, класната и др. Панов.

Кдр. № 13 — ОБЩ — Фарт — 8 м.

Иван продължава да чете. В златния три ъгълник, който класиците отдавна откриха и дори забравиха са разположени Александра с легналия в скута ѝ Красимир и двамата музиканти.

— Обещаваме, че ще се учим все по-добре, за да станем достойни членове на комунистическото общество. Моля Ви, другарю Панов да предадете нашето желание на партията и лично на нашия вожд и учител!

След фартова корекция цялата композиция е вече на фона на портретите, които наблюдават всичко това от полумрака на кулисите.

— Ура! — вдига ръка Иван за пионерски поздрав.

Кдр. № 14 — Общ. — Ам — 7 м.

Целият клас извика мощно "ура" и всички се юрнаха към бащата на Александра. Хванаха го за крачолиите, раменете, през кръста и се опитаха да го подхвърлят във въздуха.

— Ама, чакайте! Моля ви! Деца! Пуснете ме! Какво правите! — бранеше се той неприятно изненадан.

Децата се отдръпнаха смутени, гледайки се един друг с недоумение. Настъпи неловко мълчание.

КДР № 15 — Ам — 8 м.

Председателката Светла погледна безпомощно към дружинната, но тъй като последната даже не я погледна направи две крачки напред.

— Ама Александра каза, че — гласът ѝ така се разтрепери, че още малко и да се разреве....вие сте разказвал...че на Девети са ви носили на ръце. Нали сте герой!

Кдр. № 16 - Ам - 3 м.

- И сте препускал с бял кон по улиците на София - неочаквано се обажда и Иван.

Другите се споглеждат, защото знаят колко Иван обича да си ги измисля най-различни.

Кдр. № 17 - Ам - ПНР - 7 м.

- Виж това за белия кон за първи път го чувам - усмихва се бащата на Александра. А трябва да ви призная, че никога въобще на кон не съм се качвал!

Децата около него се разсмяват и Петър Цайса дори си позволява да се пошегува.

- Иван Пенев е факир на такива искишлѐтини.

Кдр. № 18 Ам - 3 м.

Иван Пенев изправен до Александра също се усмихва, но бързо става сериозен като вижда нейния убиѐствено презрителен поглед. Умрелият Красимир даже си позволява незабелязано да го ущише.

Кдр. № 19 - Ам - ПБЛ - 7 м.

- А за героите ! - бащата на Александра се е замислил. На ръце са ме носили, и аз съм носил мои другари. Бяхме щастливи. Но какво общо има това с героизма. Героите поне тези които познавах и помня бяха скромни хора.

Отново настъпва неловка пауза, която

Кдр № 20 - Ам - 5 м.

...разбира дружинната с пискливия си глас.

- Ура за героите пионери!

Вдиг ръка за пионерски поздрав и целия клас извиква мощно ура

= 8 =

Е П И З О Д - 2

"КОРИДОРЪТ НА УЧИЛИЩЕТО"

Място: коридорът на училището

ВРЕМЕ: Ден

АКТЬОРИ: Иван, Алекоандра, Красимир, Светла, Мишо Пелтека.

ЕПИЗОДИЦИ: класът на Иван

МАСОВКА: 100 ученика

РЕКВИЗИТ: чантата на Иван, учебници и тетладки на Иван, ученически чанти.

ОПЕРАТОРСКА ТЕХНИКА: Фарт, устройство за снѳт

КАДРИ: 8

МЕТРИ: 53

КДР. 21 - Ам - Фарт - 7 м.

Децата се блъскаха пред тенекиените шкафчета и всяко бързаше да вземе палтото си. Иван държеше своето палто и тово на Александра. Въртеше глава наляво и надясно, търсейки я сред буталата се тълпа. Надига се на пръсти и.....

КДР. 22 - Ам - Фарт - 12 м.

... я видя . Александра се появи придружена от Красимир, който ~~вжуха~~ вървеше наперено до нея в лъскавата си униформа. Светла , най близката ѝ приятелка я бе хванала под ръка, шушукаше оживено в ухото ѝ и хвърляше тайни погледи към Красимир, който се правеше, че не ги забелязва. Александра се зарови в шкафчето.

Кдр 23 - Пол - 3 м.

Иван го блъскаха от всички страни.

Кдр 24 - Пол - 2 м.

А и чантата, която беше между краката му пречеше да отиде до нея.

Кдр - 25 - Пол - 2 м.

- Няма ми палтото! - извика Александра към Красими р.

Кдр - 26 - Общ - Пир - 12 м.

- Ето го Александра! - Иван протегна ръце с палтото. Беше върху моето!

Александра капризно изсумтя и Ивана се втурна да ѝ го подаде. Спъна се в чантата и плюсна в цял ръст под смеха на класа. Ста на вдигна палтото и взе да го изтупва. Красимир отегчено го изтръгна от ръцете му, после отпери един шут на чантата.

Следиме я с ПНР как тя се хлътва чак до края на коридора.

КДР - 27 - Ам - 5 м.

Красимир кавалерски подава палтото на Александра да го облече. Иван стои миг безмлъвно, след което с наведена глава тръгва дарси прибере чантата.

КДР - 28 - Ам - 10 м.

Иван лавейки на четири крака събира разпилянните тетрадки. В кдр. влиза Мишо Пелтека, чи гуларя е най близкият му приятел, донеся чантата му помага да натика вътре учебни ците и тетрадките яростно заеква:

- т-т-т-урн му ед-д-дин по м-м-м-утрата бе! Кво го г-г-гле-
даш ! Ш-ш-ш-итни му ед-дин!

Е П И З О Д - 3 "ПРЕД УЧИЛИЩЕТО"

МЯСТО: Пред училището, улици от училището към дома на Иван, пред кварталния ОФ клуб.

ВРЕМЕ: Привечер

АКТЬОРИ: Перо червеноския, Барона, Стоянчо, Ванчо, Мишо Пелтека,

ЕПИЗОДИЦИ: от 1 до 12 ученички - гимназистки, класът на Иван, от 1 до 8 младежи от бандата на Барона.

МАСОВКА: 400

РЕКВИЗИТ: китарата на Перо, снежни топки, чантите на Иван, Красимир и Александра, чантите на останалите, калъфът на цигулката на Пелтека .

ОПЕРАТОРСКА ТЕХНИКА: фарт, устройство за сняг.

КАДРИ: 14

МЕТРИ: 96

КДР № 29 — ПБЛ — 10 м.

Перо червенокосият беше запял с китара в ръка мелодията която вечерно време се чуваше от всички софийски градинки.

— Щом не можем релсите

със мас

влака опира в този

час ...

КДР — 30 — ОБЩ — АМ — ПНР — Фарт — 10 м.

На парапета срещу входа на училището в най-живописната поза бяха насядали "сунингите" от бандата на Барона — шеснадесет септ-седемнадесет годишни младежи, с каскети на глава, в чиито хастар бяха пришити оловни парчета и със смачкани като баници чанти. Учиха вечерно училище и чакаха всяка вечер да се свършат нормалните занятия.

Пригласяха на Червенокосия и ритмично потропваха с крака. Оглеждаха гимназистките, които минаваха в групички по 3-4 хванати под ръка. Момчетата вървяха смъртно сериозни и се правеха че не забелязват погледите и подигравките. Стоянчо селянина вдигаше неочаквано дългия си крак и им препречваше пътя. Те се фръцкаха и тръгваха обратно, където се натъкваха на Ванчо Къората, който не смееше да ги погледне, но затова пък сваляше каскета и нанасяше безмилостен удар с глава на улука.

КДР — 31 — Пбл — 2 м.

Нанасяше втори и тръбата вече беше почти сплескана. Намества ш е невъзмутим каскета и се обтягаше на стената.

КДР — 32 — Ам — Фарт — 5 м.

Гласът на Червенокосия гонеше бързо отдалечаващите се момчета .

— О ковбон, о прерийни вълци.....

От вратата на училището изскочиха Мишо Пелтека, Дебелия и Иван.

зк/ — Огън — чу се бойния вик на Красимир.

КДР № 33 - ОБЩ - Фарт - 6 м.

Приближаваме се към групата на Красимир, която е заела позиции на отсрещния тротуар.

- Огън! - отново вика Красимир и излита лавина от снежни топки.

КДР № 37 - Ам - ПБЛ - Фарт - 4 м.

Тримата приятели хвърлят чантите на земята и се включват активно в престрелката. Иван се хвърля да направи няколко топки.

КДР - № 35 - АМ - ФАРТ - ПБЛ - 5 м.

Красимир го подгонва атакувайки го с няколко топки. Когато ги свършва Иван пък на свой ред тръгва в атака.

И тук се случва нещастieto. Една топка предназначена за Красимир се разплесква в лицето на Александра. Тя извика, хвана се с две ръце за очите и приклепна.

КДР - № 36 - Ам - 3 м.

Около жертвата се образува кръг.

КДР № 37 - Ам - ПБЛ - ФАРТ - ПНР - 10 м.

Винозникът изтича до нея и приклепна.

- Александра ...без да искам...честна дума! - На Иван чак му се доплаква.

- Махай се!

Тя бавно се изправя и поглеждайки го с блеснали от гняз очи изсъсква:

- Махай се!

- Аз не нарочо...Много ли боли? - Иван направи крачка към нея, но тя се одръпва и изкрещя:

- Повече с теб не говоря! Не искам да ти чуя повече гласа.

Разбираш ли?

КДР № - 38 - ХБЛ - АМ - ПБЛ - Фарт - ПНР - 8 м.

Красимир се извъртя с чантата и я стовари върху главата на Иван. Иван залитна и щеше да падне, ако не го бе подхванал Пелтека. Вече след корекция сме в Ам

- Ш-ш-шибни му един ! - изкрещя Пелтека.

Фартово следиме разярения Иван, който се хвърля напред, забодѣ глава в корема на Красимир и двамата се затъркаляха в преспите.

КДР № 39 – Ам – ПБЛ – Ам – Фарт – 10 м.

Каскетите разболъскаха класа и образуваха кръг около биешите се съперници, насърчавайки своя любимец, но без да се наместват. Тези неща се решаваха навремето между двама.

– В ташаците Ванка! – даваше съвети Барона – Както съм те учил!

– Цапни му една глава бе! Дръпни му един у носа! – викаше Ванчо Къората, на който заради смачканите улуци му измислиха и прекора – Желязната глава.

КДР № 40 – Пбл – ОБЩ – ПНР – Фарт – 9 м.

Но бе безнадежно! Красимир, яхнал Иван му нанасяше ловки удари отляво, докато му разкървави носа.

После стана, Изтупа се с презрително сумтене и напусна полесражението с петловски вид на победител. След него тръгнаха Светла и Александра.

– Има ли още някоп за вечерното, че заключвам! – вика на дебелата байка сериозно натъжи каскетите.

КДР № 41 – Ам – ПНР – 4 м.

Умърлушени те тръгнаха към входа на училището. Перо червенокосия изрази настроението им с тъжна ковбойска балада.

КДР – № 42 – Ам – ОБЩ – Фарт – 10 м.

Пелтекът и Дебелият помогнаха на Иван да се надигне и като го прихванаха от двете страни го поведоха към къщи. Мелодията от китарата ги следва докато отминат големия рисуван плакат, заел цяла стена на кварталния ОФ клуб. От него ни гледа едър с огромни ~~мускули~~ мускули работник, който в дясната си ръка здраво е отиснал няколко господа империалисти. Уплашени до смърт те са изпуснали бомбите, които държат в ръцете си. Композицията

завършва надпис с едри букви

"Да ни е честита Новата 1952 година".

На този фон започват началните надписи на филми, които ще текат и върху следващите кадри, обединени в монтажен епизод.

Е П И З О Д 4 " НАДПИСИ "

МЯСТО: Полутъмно мазе, комплекс от дворове с огради, прозорецът на Александра, стаята на Александра, глухо коридорче в общото мазе, училищния салон - сцената, стълбище в резиденция Лозенец.

ВРЕМЕ: Ден, зряч

АКТЬОРИ: Иван, Полтека, Красимир, Петър, Александра, Цайса

ЕПИЗОДИЦИ: две момиченца, пет момченца, трима едри мъже, циркусент, съучениците на Иван.

МАСОВКА: 100

РЕКВИЗИТ: гирички, стар манекен, тънко маркуче, и тръба за фуги, букети с цветя - 3 бр.

ОПЕРАТОРСКА ТЕХНИКА: Фарт

КАДРИ: 13

МЕТРИ: 65

КДР № 43 - ОБЩ 2 м.

Вполутъмното мазе Иван съблечен до кръста вдига цоста тежички за него гире.

КДР № 44 - ПБЛ - 1 м.

Измъченото му лице с плувнало в пот.

КДР - № 45 - Ам - ОБЩ - ПНР - 4 м.

В падащия зърач две фигурки, в които след миг различаваме Иван и Пелтека прехвърлят високата ограда и крадешком се приближават до светец прозорец на първия етаж. Безшумно се катерят и..

КДР № 46 - ПБЛ - 1 м.

...поглеждат вътре.

КДР № 47 - РАМ - 3 м.

Красимир и Александра навели глави един към друг си учат заедно уроците. Вдигат глава, защото се чува шум.

КДР № 48 - ОБЩ - ПНР - 4 м.

Иван с накуцване догонва Пелтека, който вече е на оградата.

КДР - 49 - АМ - ПНР - ПБЛ - 4 м.

Иван е вкарал в мазето стар олющен манекен. Опитва се да му нанесе удар с глава, но резултата е толкова отчайващ, че би трябвало да събуди смях.

КДР № 50 - ОБЩ - 4 м.

В глухото коридорче на общото мазе, където никой от възрастните не се появява се разиграва популярната детска игра на "Чичо доктор". Две момиченца със смъкнати гащички са легнали върху натрупани стари чували, а момчетата със слушалки на ушите прослуш-

ват "болните".

КДР № 51 – ПБЛ – Фарт – 3 м.

Щръкналите уши на Петър Цайса вече слизат и под пъпа на неговата пациентка, която покорно чака диагнозата.

КДР № 52 – АМ – ПНР – 7 м.

Едно от момчетата се приближава до изправилите се встрани Иван и неговия приятел Пелтека. Момчето подхва слушалките ~~слушалките~~ на Иван, но той ги хвърля и без дума побягва към ~~из~~ изхода на мазето. Зад него кърят и туристическите обувки на неговия приятел.

КДР № 53 – ОБЩ – 5 м.

Хорът на училището изправен тържествено на сцената е ~~запал~~ запял със затворени уста познатата вече мелодия "Пред нас са блеснали житата".

КДР № 54 – АМ – ПБЛ – Фарт – 7 м.

От кулсите с тържествени стъпки излиза Иван. Застава пред хора и започва тържествено да рецитира:

"Напразно днес крещите подпалвачи
спокойно спят децата през нощта....."

Поклежда крадешком към

КДР № 55 – ПБЛ – 7 м.

....Александра, която нее със затворена уста. Усетила е погледа му, но не благоволява да го удостои със същото

зк/ ^и – няма враг и

няма вражн начин

за да смуги щастливите лица.

Гласът на Иван Пенев потъва в мелодията , която ще звучи и до края на следващия последен кадър на надписите.

КДР № 56 - ОБЩ - ПНГ - Крен - 13 м.

Група пионертетра^д, между които ще зърнем Иван Пенев усмихнат с букети в ръце тичат по внушителни каменни стълби. На горната площадка са се появили трима едри мъже с неизменните каскети на главите. Децата им връчват букетите и всички застават за снимка за спомен.

Е П И З О Д 5 "ЛОДЕНИТЕ"

МЯСТО: училищен двор, коридор в мазето на училището

ВРЕМЕ: Ден

АКТЪ ОРИ: Иван, Александра, Красимир, Пелтека, Дебелия, Цайса

ЕПИЗОДИЦИ: Класът на Иван, пет дебели ученички.

МАСОВКА: 10?

РЕКВИЗИТ: Футболна топка с връзки, сивата кола

ОПЕРАТОРСКА ТЕХНИКА: Фарт

КАДРИ: 13

МЕТРИ= 60

КДР № 57 – Общ – ПНР – 7 м.

Целият клас разделен на две настървено играше "народна" топка" – нова популярна игра, която на практика доказваше, че и в играта на децата е настъпила промяна.

КДР № 58 – АМ – 3 м.

Няколко **дебелани**, които неучастваха в играта с писъци ги окуражаваха.

КДР № 59 – АМ – 3 м.

Съдия на срещата беше Петър Цайса, качен върху бетонената козирка, която **опасваше** училището на чивота на първия етаж.

КДР № 60 – АМ – Фарт – 5 м.

Иван Пенев, Пелтека и Христо Дебелия бягаха задъхвани един ~~не~~ до друг, като се мъчеха да избегнат топката, която летеше като снаряд над главите им. Силна топка хвърлена от Красимир попадна в ръцете на **Иван**.

КДР № 61 – ПБЛ – Фарт – 2 м.

Иван тръгна решително напред, загледал в

КДР № 62 – АМ – Фарт

.... Александра, която започна да отстъпва назад.

КДР № 63 – ПБЛ – 2 м.

Иван замахна и проти топката....

КДР № 64 – АМ – ПБЛ – 3 м.

....точно в ръцете на Александра. Тя се засили и я хвърли обратно.

КДР № 65 – АМ – Общ – АМ – ПНР – Фарт – 15 м.

Иван усмихнат улови

- Бий в краката й бе - изкрещя до него Дебелният.

Но Иван и изпрати една съвсем лека топка, сякаш искаше да си играят само **двамата**. След ПНР по топката Красимир я залавя вместо Александра и с мощен удар....

КДР № 66 - Ам-Фарт - ПНР - 5 м.

...уцелва Дебелния, който се спъна и просна на земята. Христо тежко стана, отпра ядосан шут на топката, Плесна на Иван един петак и задъхан изръмжа:

- Левак! Иди я гони сега !

КДР. № 67 - Ам - АБЦ - ПНР - 1 м.

Топката подскача към изхода на двора, където беше се появила сива голяма кола, от нея слязоха два лодена и тръгнаха към децата.

КДР № 68 - ПБЛ - Ам - 5 м.

Иван като ги видя, бързо позна единия от тях и хукна към средата на училището.

КДР № 69 -р Ам - ПНР - 4 м.

Прескочи натрупаните камари с евтин кюмюр и се шумугна в парното.

= 23 =

Е П И З О Д - 6

МЯСТО: училищното парно

ВРЕМЕ: Ден

АКТЬОРИ: Иван, Мишо Пелтека

КАДРИ: 4

МЕ ТРИ: 19

КДР № 70 - ПБЛ

Иван се скри зад големия варел на парното. Така не му се искаше точно сега! Сърцето му беше в ушите дум, дум, дум! Сякаш цялото мазе пулсираше.

КДР № 71 - ОБЩ - 4 м.

- В-в-в-анка! В-в-в-анка бе! Мишо Пелтека стъпваше предпазливо, защото мазето представляваше една огромна локва.

КДР № 72 - ПБЛ - 3 м.

- Изпарявай се! Кажи им, че не си ме намерил!

КДР № 73 - Ам - ПНР - 5 м.

- Ама н-недей така бе! Он-ня тънкия каза, че ще спуга топката ако не се намерим. Ад-де излез!

КДР № 74 - Ам - ПНР - 4 м.

Иван удари варела пред себе си от яд. После сви юмрук, удари го още два пъти и влачейки крака се измъкна навън.

Е П И З О Д 7 "УХОТО НА ПЕЛТЕКА "

МЯСТО: Училищния двор

ВРЕМЕ: Ден

АКТЬОРИ: Иван, Пелтека, Стамен, тънкия, лоден 1

ЕПИЗОДИЦИ: Момчетата от класа на Иван

МАСОВКА: 30 ученика

РЕКВИЗИТ: Топката, сивата кола, ножчето на тънкия Стамен

ОПЕРАТОРСКА ТЕХНИКА: Фарт

КАДРИ: 5

МЕТРИ: 48

КДР 75 - ПБЛ - 4 м.

Тънкия ловец наистина беше изгладил ножче, готов всеки момент да среже връзките на кожената топка, която въртеше в ръцете си.

КДР 76 - Ам - 3 м.

Момчетата се бяха скупчили в една враждебна групичка и гледаха мрачно, под очи.

КДР № 77 - ОБЩ - Ам - ПНР - 6 м.

От оградата на училището към групата спринтираше Пелтека. Спря задъхан до лодена, като очите му бяха непрекъснато в топката.

- Чичко ако ни дадеш топката ще ти кажа къде е! - заекна Пелтекът възбудено.

- Къде е - оглежда се тънкият.

- Дай топката де! - настоява Пелтека.

Тънкият му я подава и Пелтека показва с ръка

КДР № 78 - ОБЩ - ПНР - Фарт - 20 м.

... Фигурата на Иван Пенев, който бяга по оградата на училището. В КДР. влиза Тънкия, който го подгонва. Разбрал че ще го настигне Иван променя посоката и хуква обратно. Някой от

съучениците му почват да го окуражават с викове. Любимо занимание на децата е да правят наук на възрастните.

Амбициран Тънкля вече почти да го догони, когато Иван немайки друг изход ~~е~~ скача в колата.

КДР № 79 - АМ - 15 м.

Децата възбудени наобикалят Тънкля, за да видят как ще приключи гоненицата. Някой още скандира ϕ - "Бягай Ванка", "Вържи му го Ванка"

Тънкля изсумтява и хваща Пелтека, който точно му е под ръка и със стиснати зъби му навива ухото.

- Къде ще избяга! Ще избяга на майка си в....

Пелтека Изпищява и цолнат клас онемява. Пуска му ухото. Излиза от Кдр. и след трясък на врата се чува потеглянето на кола.

Всички наобикалят Пелтека и оглеждат ухото му, което е станало почти двойно.

= 25 =

Е П И З О Д 8 - "КОЛАТА"

МЯСТО: сивата кола вътре

ВРЕМЕ: Ден

АКТЬОРИ: Иван, ~~ВЕНЕДИК~~, Петя; чичо Петър, Стамен, тънкия,
му стакатия лоден, Витка, Петров

ОПЕРАТОРСКА ТЕХНИКА: - устройство за снимки от кола

КАДРИ: 7

МЕТРИ: 37

КДР № 80 - ПБЛ - 4м

Иван е седнал на предната седалка до Петя, негова "колежка" от мери приятелята - фарфорно момиченцери бадемози очи и черни къдрици коси, приличащо на порцеланова кукличка и винаги много сериозна. На волана е чичо Петър, възрастен добряк, който винаги обича да се шегува.

- Абе Стамене, артистите нещо на луд почнаха да те правят! подхвърли чичо Петър шегува към

КДР № 81 - ПБЛ - 2 м.

...Стамен тънкия, който стиснал зъби е затворил очи облегнал на задната седалка. Явно още не му е минало, защото нищо не отговаря.

КДР. № 82 - ПБЛ - 3 м.

Другарят Иван Пенев не чака л в къщи защото имало наводнение: - опитва се да го подкачи отново чичо Петър.

КДР. № 83 - ПБЛ - 2 м.

Тънкият изсумтява, но отново нищо не отговаря. Само заплашително разтварящите се ноздри говорят за състоянието му.

КДР № 84 - ПБЛ - 8 м.

- Много сте нещастни! - сериозно се обади Петя, като бавно

дъвчеше марципан с зарисувян аероплан на него.

— Защо? — подозрително я изглежда Иван.

~~жжжжжжж~~ — Ами миналия път пожар, сега наводнение....Голямо ли беше?

Иван вдига ~~жжжжж~~ ръка над главата си, за да покаже до къде е стигнала водата.

— Блазе ви ! ...А у нас една скука! — Въздъхва Петя и загризва отново марципана .

КДР № 85 — ПБЛ — 3 м.

— Асс Стамене — чичо Петър отново се обажда. Абе това ~~жжжжж~~ артистите са много шашави хора, ненормална работа....

КДР — 86 — Ам — ПБЛ — 15 м.

На задната седалка между Стамен и едър мустакат лоден с квадратна челюст седеше Витка Стоянова — народна певица. Черните ѝ, силно примирани очи гледаха с полупремрежен поглед.

— А др.Петров не обиждай....Ще ви се разсърди — говорът ѝ също бе тъй базен и многозначителен.

~~жжжжжжжжжжж~~ Тя обличаше винаги стегнати рокли с деколтета, които подчертаваха всичко, заслужаващо да бъде подчертано.

жж — Ама...извинявай ...Не е ли така — смееше се чичо Петър.

След корекция оме само на Витка Стоянова и едрия лоден.

— Е хайде... Да ни няма. Пък да видим тогава, кой ще ви носи радости, удоволствие... — и Витка лукаво погледна Мустакатия. Да не ви претеенявам нещо? Доста тесничко е тук за трима

— Ами! — притеснен изръмжа той.

Е П И З О Д 9 - "БАРИЕРАТА"

МЯСТО: улица към резиденцията, входа на резиденцията, алеята след бариера та, фасада та на резиденцията, стълбището на резиденцията.

ВРЕМЕ: Ден

АКТЬОРИ: Иван, Петя, Витка, чичо Петър, мустакатия лоден, Стамен тънкия.

ЕПИЗОДИЦИ: 4 войници охрана , група пионери -Ю и първите ръководители.

РЕКВИЗИТ: сивата кола, две сърни и няколко фазана.

ОПЕРАТОРСКА ТЕХНИКА: Фарт

КАДРИ: 3

МЕ ТРИ: 13 м.

Кдр. № 87 — Общ — ПНР — 7 м.

Голама врата се отваря и колата се плъзва по пясъчна алея. Спря пред барьерата, където веднага двама-трима войника с автомати я наобиколиха. Надничаха навсякъде — отгоре, отдолу, в багажника.

Кдр. № 88 — Пол — 3 м.

Двете деца бяха се залепили за прозореца. Отраженията на боровите дървчета плузаха по светналите им лица.

Кдр. — № 89 — ОБЩ — 3 м.

През стъклото на движещата се по алеята кола се виждаха свободно разхож дащите се между дърветата сърнички, наперено вървяха фазани с красиво разперени крила. В Дъното на алеята се появява голяма къща с белокаменни стълбове. На тези стълбове Иван с група пионери вече видяхме да поднасят цветя на първите ръководители.

Е П И З О Д 10 - "КОНЦЕРТЪТ"

МЯСТО: стая в резиденцията на чакащи артисти, залата в резиденцията.

ВРЕМЕ: Ден

АКТЬОРИ: Иван, Витка, Стамен-тънкия, мустакатия лоден, Панов

ЕПИЗОДИЦИ: 10 артисти, 5 оперни певци, 5 музиканти с народни инструменти, войници, конференсье, 30 души с лодени, ръководители

МАСОВКА: 300

РЕКВИЗИТ: инструментите на оркестъра, чантата на Витка, голямото червено кресло.

КОНСУМАТИВЕН РЕКВИЗИТ: портокали, сандвичи

ОПЕРАТОРСКА ТЕХНИКА: ФАРТ

КАДРИ - 16

МЕТРИ: 98

Кдр. № 90 - Ам - Фарт - ПНР - 10 м.

Нервно напред-назад се разхожда ха артистите, които трябва да вземат участие в тържествения концерт. Следиме първоначално двама певци от операта, които презето повтарят Ми-ми-мивка, ма-ма-ма-мо-мо-мор-ов!

Изоставяме ги и поемаме двама музиканти с народни инструменти. Когато и те излязат от кдр. вече сме на леля Витка, която безцеремонно нахлузи черната рокля през врата си и остана по комбинизон.

КДР - 91 - Ам - 4 м.

Стамен -тънкия и Мустакатият бяха се загледа ли в нея. Може би чак сега разбраха какво ~~никога~~ ~~ще~~ изгубят ако ги няма шашавите артистки.

КДР - 92 - ПБЛ - ПНР - ПНР - Ам - 8 м.

Ива н поглеждаше масата, върху която златно грееха портокали и ябълки. Имаше сандвичи и бутилки, въобще бе отрупано с ~~всякакви~~ ~~голяки~~ лакомства. На първи пла н се появява леля Витка, взима един портокал и го слага в чантата си.

В този миг до нея се изпраща Стамен.

- Айде сега обратно! - изсъска той зливайки пръсти в китката ѝ.

КДР № 93 - Ам-ПНР - 5 м.

Всички замръзнаха по местата си.

КДР № 94 - ПБЛ - Фарз - 12 м.

Леля Витка, която никому не оставаше дължна, сега стоеше с ъуста полунахлузена на врата и въртеше големите си черни очи в израз на дълбоко недоумение.

- За сина бе душко! - прошепна актрисата и бузите ѝ пламнаха - дете е, не е добре със здравето... пък никъде ги няма!

- Я виж! - Стамен издърпа с показалец торбичката под окото си.

Плува ли корабче? Айде!

Тя извади портокала от чантата и го върна във фруктиерата. И се случи най-нелепото. Пирамидата от плодове изведнъж се срути.

Кдр. № 95 - Общ - ПНР - Ам - 3 м.

Портокалите се затъркаляха по пода. Всички артисти се хвърлиха трескаво да събират. Събираше и лодена.

КДР № 96 - Ам - ПБЛ - ПНИ - 5 м.

Петя и Иван се срещнаха под масата. Децата държаха по един портокал в ръце. Въртяха го пред очите си....

КДР № 97 - Пол - - 4 м.

....и галбовно докосва ха с върха на пръстите грапаза та му погму повърхност.

- Виж - каза Петя, допирайки с буза пертокала .

- Колко е топъл.

КДР № 98 - БЛ - ПБЛ - ФАРТ - 8 м.

- И моят! - ка за Иван. В кдр. влиза Петя.

- Хайде да ги скрием някъде и да си ги вземем в къщи!

- А войниците!

- Вярно...ти знаеш ли какъв ден е?

- Какъв? - децата държаха пертокалите пред лицата и ги гледаха с грейнали очи.

- Днес е рож денния ден на нашия пръв учител - Гласът на Петя преливаше от радост. Но след като разбраха, че няма шанс да си ги вземат те ги затъркаляха и се заиграха с тях.

КДР - № 99 - ЛМ - Фарт - 10 м.

Появява се и конферансието и делово се провиква:

- Иванчо Пенев! Бързо!

В кдр. влиза Иван и тръгват по дълъг коридор.

- Защо си е отишъл? Нали има днес рожден ден? - питаше шепнешком Иван конферансието, което му оправяше пионерката

връзка.

- Много е зает- шепнешо също конференсието - Нали знаеш, че трябва да мисли за всички?

- А стихотворението... дето рецитирах последния път...то хареса ли му?

- Много - Хайде- побутна го към голяма врата.

- Ще му кажат ли, че пак съм рецитирал за него?

- Непременно! - Конференсието се навежда и му прошепва в ухото:

- Аз, лично ще му кажа!

Иван взема дъх, за да скрие вълнението и влиза през отворената врата.

КДР № 100 - Общ - 4 м.

Залата бе огромна. Иван трябваше да я пресече през цялата ѝ дължина. Спря и с разтреперан глас обяви:

- "Работникът" - от пролетарския поет Христо Смирненски.

Погледът на Иван се спря на...

КДР № 101 - Общ - Ам - Фаря - 6 м.

...голямото червено кресло, което стоеше празно някъде далече. Тишината се усещаше почти физически. На около стояха много лодени. Прави, неподвижни, мълчаливи.

— Когато в ранна утрин

изток се топли

в море от пламък златоалон

Върви той редом с

бледоликите тълпи....

КДР № 102 — ПБЛ — 4 м.

....и сам пламти от гняв

западен!

Неочаквано Иван забелязва далече в дъното на залата познато лице. Спря и направи дълга пауза.

КДР № 103 — Ам — 3 м.

Лицето бе поумзрено, с посивели коси, но очите го гледаха приятелски. Иван разпозна бащата на Александра. Устните се разтеглиха в бавна усмивка и главата едва забележимо кимна "Давай"

КДР № 104 — ОБЩ — Фарт — 6 м.

— Под тежките му стъпки

каменния град

изтръпва и намръщен

се събужда

и улиците викат своя

вик познат

викът на многолика

нужда!

Междувременно се появява конференсието и преди Иван да отвори уста и да продължи тържествено обявява:

— Народната певица Витка Стоянова със своя оркестър!

КДР № 105 — Бл — 5 м.

Иван удивен поглежда нагоре към конференсието и пришепва.

— Ама има още!

— Стига поклони се! — чува се гласа на водещия и ледената тишина сякаш се разцепва на парчета от острия звук на кларинета и ръмжация мех на акордеона.

КДР № 106 — Ам — ПНР — 2 м.

— Их! Их! — кършеше снага Витка Стоянова, хвърляйки сладни погледи наляво и надясно.

Е П И З О Д 11 - "АЛЕКСАНДРА"

МЯСТО: улицата пред домът на Иван, дворния комплекс при дома н
на Иван, дворния комплекс със скривалището на Иван,
къщата на Александра, прозорецът на Александра,
стаята на Александра,

ВРЕМЕ: - ~~XX~~ Здрач

АКТЬОРИ: Иван, Александра, Стамен-тънкия

МАСОВКАР 10

РЕКВИЗИТ: сивата кола, бинокълът на Иван, куклата палячо на
Александра,

ОПЕРАТОРСКА ТЕХНИКА: ФАРТ

КАДРИ: 14

МЕТРИ: 56

КДР № 107 — ОБЩ — АМ — ПНР — 12 м.

Към кмр. по малката уличка се приближава сивата кола. Спира пред дома на Иван. Здрачът вече е станал синкав, а сенките — големи. Тънкия излиза пръв, а след него се появява и Иван.

— Друг път ако ми правиш такива номера ще ти откъсна пишленцето.— заканва се Тънкия като го води до вратата. Ясно ли ти е?

— Ясно, батэ Стамене!

Сговорчиво се съгласява Иван, като гледа час по-скоро да се освободи.

КДР № 108 — Ам — ОБЩ — ПНР — Фарт — 10 м.

Това бе неговия час. Прокрадва се в бурениясалия двор, тихо се изкатерва по купчината тухли, натрупани в ъгъла и балансирайки внимателно пристъпва педя по педя по оградата, покрай прозорци без пердета, осветени от голи крушки. Прехвърляйки се ловко от ограда на ограда той се отзоваваше чак в другия край на квартала.

КДР № 109 — Ам — ПНР — 2 м.

Там в процепа на една полура зру шена от бомбардировки къща, чийто греди стърчаха като ребра на скелет, той имаше

тайно скривалище.

КДР № 110 - ПБЛ - ПНР - 3 м.

Иван бръкна вътре и извади голям презмет увит в парцали. Бе един полуръждясал военен бинокъл, скъпоценна находка, която откри ровейки се в разрушенията. Вдигна бинокъла и се загледа.

КДР № 111 - Ам - Фарт - 4 м.

Отсреща бе прозорецът на Александра. Той бе тъмен. Бавно се приближаваше и след бавно преливане сме...

КДР № 112 - ПБЛ - 3 м.

....на заспалия Иван, който е прегърнал големия бинокъл. Отново след бавно преливане...

КДР № 113 - Ам - Фарт - 3 м.

-....се приближава ме към осветения прозорец. В стаята се е появила и Александра. Колко бе хубава! Русите ѝ коси се спускаха по голите момичешки почти детски рамене. Облечена в дълга бяла нащница тя се приближи до огледалото....

КДР № 114 — ПБЛ — ФАРТ — 8 м.

...взе гребен от тоалетната масичка и започна да разресва косите си с бавни плавни движения. Сякаш два руси потока течаха отляво и от дясно на раменете. После тя остави гребена, остана за миг втренчена в собствения си образ, въздъхна, наклони глава и много бавно я приближи до огледалото. Устните ѝ нежно докоснаха неговата повърхност.

КДР № 115 — Бл — БЛ — 3 м.

Колко мигове минаха! Иван трепереше с цялото си тяло.

КДР № 116 — АМ — ПБЛ — ФАРТ — 4 м.

Александра откачи палячото от стената, постави меките му ръце на шията си и добря устни до картоненото му лице. Тя го целуваше и галеше и Иван виждаше, че устните ѝ шепнат нещо...

КДР № 117 — ПБЛ — л 2 м.

Ръцете му изтърваха бинокъла и падайки долу той произведе шум, който прозвуча в ушите му като гръм.

КДР № 118 — Общ — 4 м.

Александра се приближи до прозореца с палячото в ръце и се загледа в мрака.

Е П И З О Д 12 "ДОМЪТ НА ИВАН"

МЯСТО: дворния комплекс при дома на Иван, балконът на Иван,
стаята на Иван.

ВРЕМЕ: Нощ

АКТЬОРИ : Иван, майката на Иван, бащата на Иван

РЕКВИЗИТ: джобното фенерче на Иван, приключенската книга на
Иван.

ОПЕРАТОРСКА ТЕХНИКА: ФАРТ

КАДРИ: 8

МЕТРИ: 41

КДР № 119 — Общ — Ам — ПНР — Крен — 8 м.

Като видение отново Иван се появява върху оградата. Спира за миг и с доста рискован скок тежка тупва върху партеровия балкони.

Вратата се ~~живил~~ открехва и се появява майка му. Няма какво да се прави. Иван навежда виновно ~~ниче~~ глава.

— Този дом няма ли врата? — поглежда го с укор тя.

— Хазайка та пак е турила синджира!

— Защо закъсня пак? Нали нещо обеща на баща си?

— Къде е той? — Иван поглежда през вратата.

КДР 120 — Ам — Фарт — 6 м.

— Ш-шт! — изшътква майката — Отдавна е заспал.

Майката на Иван на пръсти го повежда край голямата спалня, която е заета почти цялата стая. Голите крака на баща му са се подали от късата завивка и Иван не устоява на изкушението. Докато майка му мокри кърпа от малката тенекиена мивка с леген отдолу той започва да го гъделичка.

КДР № 121 — ПБЛ — — 3 м.

Баща му сънен рязко се надига.

— Какво става тука? — свива очи баща му, защото без очила той почти нищо не вижда.

КДР № 122 — Ам — 8 м.

— Нищо, нищо спи! Утре ще си поговориме. Майка му почва да му бърше с мокра кърпа лицето и почернялите от катеренето по оградите ръце, а баща му отново захърква.

— Майко яла ли си портокал? — шепне Иван.

— Не!

— А татко ял ли е?

— Не знам. Ще го питаме утре.

— А на мен обещаха да ми дадат!

КДР № 123 — ДТЛ — ПБЛ — ФАГТ — 2 м.

Ръката на Иван дърпа тънък канап и бяла завеса от обикновен американ запълзва по опънато между двете стени тънко въже.

КДР № 124 — Ам — 3 м.

Завеската скрива от погледите ни майка му и баща му излегнати в голямата старомодна семейна спалня.

КДР № 125 — ОБЩ — 7 м.

Отделен вече от родителските погледи Иван още веднъж се надига да се увери дали са заспали и бързо скача под завивката. При наместването му някакъв тайствена светлина наднича изпод одеалото.

КДР № 126 — ПБЛ — БЛ — 4м.

Завит през глава Иван е запалил джобно фенерче и се е зачел в раздърпана от много прелиствания дебела книга. Чува се гласа му, който ни повежда по следите на озверилите от преследване индианци.

Е П И З О Д 13 - "ИНДИАНЦИТЕ"

МЯСТО: дворянски комплекс при дома на Иван

ВРЕМЕ: Здрач

АКТЬОРИ: Иван, Найса, Светла, Александра, Красимир, Оги

ЕПИЗОДИИ: класът на Иван

МАСОВКА: 50 ученици индианци

РЕКВИЗИТ: бинокъла на Иван, старинна сребърна пушка за Иван,

томаховки , пушки.

ОПЕРАТОРСКА ТЕХНИКА: Форт

КАДРИ: 6

МЕ ТРИ: 29

КДР № 127 - ПБЛ - АМ - ОБЩ - ФАРТ

Гъвкав като змия Иван пълзеше извивайки ловко тялото си. В десната си ръка стискаше сребърната пушка голяма почти колкото него. На втори план почват да се виждат запалени огньове. В тъмнината трудно се различава обстановката, но тя много почва да ни напомня едни от запустелите дворове с високи греди, по които само преди малко бродеше Иван. Индианците бяха изровили тук томаховката на войната и си я предаваха от ръка на ръка. Бяха насядали по турски около огъня и

КДР № 128 - Пол - 3 м.

....Иван Пенев вдигайки бинокъла започна да различава лицата им.

КДР № 129 - ПБЛ - ПНР - 3 м.

Ето го Чийса, Светла, Оти...Волчки гледаха към

КДР № 130 - АМ - ОБЩ - Фарт - 7 м.

....техния воз и Красимир, който се приближи до друг огън, зад който на стълба на мъченията беше завързана Александра в бяла нощница с разпуснати руси коси.

КДР № 131 - ПБЛ - 3 м.

Иван вдигна пушката, прицели се във вожда, но...

КДР № 132 - ПБЛ - ПНР - 5 м.

... в същия миг застава зад нея и започна садистично да ѝ затяга въжетата. Красимир злобно си отвори устата, но вместо неговия глас се чува друг познат и близък - на баща му.

- Спи ли?

- Аха - отговаря зедъхано женски глас - Моля ти се...

това вече не е ласка!

Е П И З О Д 14 "ВИДЕНИЕТО"

МЯСТО: стаята на Иван , дворот на Иван

ВРЕМЕ: Нощ

АКТЬОРИ: Иван, майката на Иван, бащата на Иван

КАДРИ: 4

МЕТРИ: 10

КДР № 133 - ПБЛ - АМ - ПНР - 3 м.

Иван Пенев се събужда. Виденията с индианците са изчезнали, очудено се ослушва. Изплашен се изправя и поглежда към завеската.

КДР № 134 - АМ - ПНР - 3 м.

Някакво чудовище се движи тежко въздишайки. Прилича на юрган, но непрекъснато, като обръща гръб на странното видение.

Е П И З О Д № 15 - "ОРЪДИЯТА"

МАСТО: дворовете, които вече видяхме край дома на Александра

ВРЕМЕ: Ден

АКТЬОРИ: Иван, Александра, Красимир, Дебелия, Цайса .

ЕПИЗОДИЦИ: 5 ученика от класа на Иван

МАСШКА:

РЕКВИЗИТ: оръдие

ПИРОТЕХНИКА: димки и взрив

ОПЕРАТОРСКА ТЕХНИКА: форт

КАДРИ: 5

МЕТРИ: 30 м.

КДР № 136 - ПБЛ - Ам - Фарт - 12 м.

Иван отново се е понесъл в съня си към бивака на индианците. Допълзява до вързаната Александра, срязва въжето, с което е завързана и хуква да бяга....

КДР № 127 - ОБЩ - ПНР - 5 м.

....тѣй като индианците, начело с Крaсмипр ги усещат и с виковете се втурват след тях.

~~КДР № 138 - Ам - Фарт - ОБЩ - 10 м.~~

КДР 138 - Ам - Фарт - ОБЩ - 10 м.

Бягат покрай потъмняла от времето тухлена стена. Изведнѣж се натъкват на оръдие - истинско, доколкото в съня нещата са истински, голямо и не съвсем ръждясало оръдие. Спират очудени, оглеждат го, след което Иван дърпа една връв и най-неочаквано го грѣмва.

КДР № 139 - ОБЩ - 4 м.

Пребледваните сред дима от изстрела, полудяли от страх скачат от оградата, на която са се покачили.

КДР № 140 - ОБЩ - 5 м.

Иван и Александра ликуват. Отново дърпат връвта и без да чуем звука кѣлсо дим отново излиза от не до дотам ръждясалото дуло.
~~дуло~~.

Е П И З О Д 16 - "ПРЕД КЪЩАТА НА АЛЕКСАНДРА"

МЯСТО: дворът пред прозореца на Александра, улицата и входа на дома на Александра.

ВРЕМЕ: Здрач

АКТЬОРИ: Иван, Мишо Пелтека, Петър Цайса.

ЕПИЗОДИЦИ: два ма мъже с лодe ни

МАСОВКА: 10

РЕКВИЗИ Т: цигулката на Мишо, букет кокичета, оаксията на Цайса, лека кола, мотоциклет.

ОПЕ РАТОРСКА ТЕХНИКА: Фарт

КАДРИ: 8

МЕТРИ: 65 м.

КДР № 141 - ПБЛ - ПНР - 8 м.

Мишо Пелтека вдъхновено скърцаше на цигулката "Плезир д'амур".
С ПНР откриваме Иван, който оти ~~ска~~ в ръката си несклопено
букетче.

КДР № 142 - ОБЩ - 5 м.

Двамата приятели са се изправили пред прозореца на Александра,
която е безнадеждно болна.

"КДР № 143-Ам - ПБЛ - Фарт - 15 м.

Мишо свърши, отпусна лъка и изтри потта.

- Дай още една !

Мишо започна следващото упражнение. След три-четири такта
цигулката безпомощно изскърбуца и млъкна.

- Не мога вече - каза той. - Пръетите ми се сванаха!

М-м-може пък да не д-днео ражденият ден! - предложи Пелтека.

- Нали видях в бележника й!

- С-а-игурно с-си събркал д-детата! - Пелтека започна да
прибира цигулката в калъфа.

- днес точно в 18 часа и 45 минути се е родила - възрази
Иван и сяда до него. Ей! - Иван удря един лакат на Пелтека.

КДР № 144 - ОБЩ - 4 м.

В прозореца на Александра светва и угасва някаква светли-
нка, оякаш някой си играе с джобно фенерче.

-зк - К-какво е това

- Не виждаш ли светлина.

КДР 145 - Ам - Фарт - 6 м.

Двамата са се изправили и се чудят какво да предприемат.

-З-Значи ни се крият! - философски обобщава Пелтека - Що н-н-неее качим?

Двамата нерешително няколко мига. Иван се почеса по главата, смутолеви:

- Добре ...ама ти ще звъниш!

КДР № 146 - Общ - ПБЛ - АМ - Фарт - ПНР - ОБЩ - 10 м.

В този миг от входа излязоха две фигури. С ПНР спираме на ~~децата~~ децата, които ги оглеждат, след което Иван се решава и хуква след тях.

Следиме ги в Ам в гръб.

- Чичо извинете Алекса ндра горе ли е?

Криейки лица в я ките си те се отдалечаваха. Единия само леко се извърна и каза тихо през зъби:

- Изчезвай!

Двамата бързо прекосиха малката уличка и в Общ изчезват зад ъгъла.

КДР № 147 - Ам- Фарт - 13 м.

Двамата сядат на стъпалата пред дома на Александра. Все по-бързо се смрачава .

-Т-т-т-ия да не бяха крадци? - възбудено прошепва Пелтека.

- Веднъж залових един крадец...на балкона ...с кухненски нож!

- хвали се Иван .

- Л-лъжеш! - гледа го изпитателно Пелтека.

- Питай майка.

— Е, ам-ма т-тя е п-п-омага да — успокоява се Пелтека.

— Какво е помагала, бе. Тя беше на работа . Никой нямаше в къщи. Иван възбуден е скочил от недоверието, което проявява към неговия разказ Пелтека и хуква пред себе си.

— Д-дзоре д-де...Извинявай, к-к-какво толкова т-ти...
И двама та изведнъж спират на другия тротوار...

КДР 148 — Ам — ПНР — ОБЩ — 4 м.

...с голяма саксия в ръка се е понесъл отличника на класа Петър Цайеа. Двамата приятели без да се замислят тръгват след него.

Е П И З О Д 17 - "ДОМЪТ НА КРАСИМИР"

МЯСТО: стълбището в дома на Красимир

ВРЕ МЕ: Нощ

АКТЬОРИ: Иван, Цайса, Пелтея, Красимир, Александра

РЕКВИЗИТ: цигулката на Пелтея, букетчето от еп.15, саксията
от еп. 15

КАДРИ: 3

МЕТРИ: 17 м.

КДР 149 - АМ - ОБЩ - 4 м.

Цайца тържествено се качва по стълбите, а след него безшумно се премъкват Иван и Пелтека .

КДР - 150 - ОБЩ - 5 м.

Външната врата на Кресимир се отваря и музика залива стълбището на доста солидно строената кооперация!

- Извинявайте за закъснението.....честит рожден ден!

Чуват се гласовете на Александра и Кресимир и

КДР № 151 - АМ - ПНР - 8 м.

...Двамата разбраха, че рождения ден на Александра се провежда в най-заклестият им враг Кресимир.

- Ий-д-де д-де! К-каква чакме?

- Цветята са малко кофтижни! колебае се Иван.

- Г-г-пупости - казва Пелтека и тръгва нагоре. Притеснен Иван Пенев го следва.

Епизод 18

МЯСТО: двамът на Красимир

ВРЕМЕ: Нощ

АКТЬОРИ: Иван, Красимир, Александра, Сия, Стефка, Светла, Бащата
на Красимир, чичото на Красимир, Оги.

ЕПИЗОДИЦИ: класът на Иван

КОНСУМАТИВЕН МАТЕРИАЛ: торбата със свещички, сандвичи, бонбони,
лимонада

РЕКВИЗИТ: карти "Щеглите на Амура", Голематартилерийска гилза,
цигулката на чичото, пиано, трамвай.

ОПЕРАТОРСКА ТЕХНИКА: елемак

КАДРИ:

МЕТРИ: 147 м.

КДР - 152 - АМ - 3 м.

Външната врата се отвори и в нея стояха като вдървени Иван с букетчето в ръка и Пелтека, Попадаха на

КДР - 153 - ПБЛ - 4 м.

...Сия Плашилото, което с гъгнеш глас лигава пита

- Поканени ли сте? По тона ѝ личеше, че много добре знае, че не са поканени.

КДР № - 154 - АМ - 3 м.

- Р-разбира се. Н-няколко пъти. И-Иван ми каза - Пелтека е съвсем уверен, докато Иван, който знае цялата истина мълчи.

КДР - № 155 - ПБЛ - 5 м.

Показва се грезневатото лице на Стефка.

- Мишо и Иван!...извика Стефка с грейнало лице. Хайде влизайте. Тя ги вкарва в антрето.

КДР № 156 - АМ - ПБЛ - 8 м.

Появяват се Красимир и Александра. Тя изглеждаше малко смутена, а той имаше както винаги надменен вид. Иван направи крачка напред, връчи вдървен букетчето и произнесе формулата: - Честит ражден ден. Пожелава м ти да се сбъднат всички мечти. И Мишо също....той кимва към Пелтека, който на свой ред се смути и силно зосекна:

- ч-ч-ч...- и като видя, че не се получава, махна ядосано и силно разтнесе ръката ѝ .

Красимир наведе Александра към кухнята.

КДР 157 - АМ - ФАРТ - 7 м.

Стефка настоя Иван да седне на дивана и му поднесе чини-

йка с курабии и лимонада.

— Саша тука празнува защото има пиано — зачервена му обясни
тя и затанцува със Светла в ъгъла, като си тананикаха. Мечта-
телно поглеждаше към Иван....

КДР № 118 — АМ — ПНР — 8 м.

...но той нямаше очи за нея. Беше се загледал в групата
момчета, които стреляха с ключ на балкона.

КДР № 159 — АМ — ПНР — ПБЛ — 5 м.

Красимир и Александра бяха отново се появили. Той отиде до
ъгъла, където върху една касетна масичка стоеше огромен грамо-
фон, пушна вилката. Оркестърът на Мантова ни засвири прачута
румба . Красимир ловко поведе Александра между двайките.

КДР № 160 — ПБЛ — ПНР — 4 м.

Иван неможеше да си намери място. По лицето му се четеше
болка и унижение, колкото и да се стараше да ги прикрива. Не
можеше да откъсне очи от тях.

КДР № 161 — ПБЛ — ПНР — 5 м.

Те наистина не само танцуваха, но изглеждаха прекрасно....

КДР № 162 — ПБЛ — 2 м.

...Иван отново седна на дивана. Не усети как в очите му се
появиха сълзи.

КДР — О 163 — АМ — ПНР — ФАРТ — 4 м.

Стефка остави партньорката си и седна до него.

— Какво ти е?

— Нищо — сепна се Иван — Просто...като слушам хубава му-
зика и ми се появяват сълзи...И аз ^{не} знам как става

КДР № 164 - Ам - ОБЩ - ПНР - 7 м.

Красимир сега танцува със свободната Светла. Спряха и се обърнаха към вратата. Беше се появила Александра, понесла тортата със свещичките. Зад нея ухилено стояха бащата и чичото на Красимир и и двамата много елегантни, чичото с дълга права коса, отменната артистично назад.

- Атанасио! извика той - Внимание! - и огласи осветлението. Александра понесе тортата към масата.

КДР № 165 - ПБЛ - 2м.

Александра бе издула бузи и се мъчеше да духне свещите.

- Красимир да не помага.

КДР № 166 - ПБЛ - ПНР - 6 м.

- Хайде! - бутна го баща му - Помогни й. Духни и ти!

Красимир се приближи и дискретно и помогна.

Сред свирките и овациите осветлението се запаля и някъде от момчетата за капак изгърмя няколко пъти.

КДР № 167 - ПБЛ - Фарт - Бл - 15 м.

Грозноватата Стефка с една ръка ядеше тортата, а с другата се въртеше в картите, които бяха поставени на масата. Става Става и се приближава до Иван. Навежда се към него.

- Играл ли си шегите на амура?

- Не отговаря Иван

- Прочети Юнона - казва тихо тя и му подава картата.

Когато излиза от кдр. с бавна корекция вече сме на БЛ на Иван.

- Сърдечна ли е мъката, която помрачава лика ви?

До вас седи верен другар! - казва Юнона о гласа на Стефка.

КДР № 168 – ПБЛ – 2 м.

Стефка зачервена се осмелява да вдигне поглед към него и да го види дали е прочел посланието.

КДР № 169 – ПБЛ – 2 м.

Иван поглежда картите и като намира и нещо става.

КДР 170 – АМ – ПНР – 5 м.

Стефка навежда глава защото очаква, че ще ѝ даде карта на нея, но той я подминава и я дава на Александра. Когато се връща обратно Стефка е захапала устни и прави големи усилия да не се разплаче.

КДР № 171 – ПБЛ – 4 м.

– Защо сте толкова студена като сладолед – се чува Юпитер с гласа на Иван. Александра нацупва устни и хвърли обратно картата на масата.

КДР 172 – АМ – 6 м.

Всички се споглеждат подигравателно.

– А з-знаете ли, че един от д-д-дребосъците от II"Б" клас н-намерил к-к-кортик на тавана – обажда се Пелтека, може би за да спаси приятеля си от неловката ситуация.

КДР № 173 – ПБЛ – 4 м.

– А това какво е? Красимир измъква от ъгъла една огромна гилза снаряд, в която имаше папур.

КДР – № 174 – – ПНР – 6м.

Децата хвърлиха картите.

– Ега ти патрона – казва с възхищение Дебелия. – Това да гръмне...

– Да ама няма да гръмне – каза малкия Оги – а татко

намери на едно място патлак и кутия с патрони.

КДР № 175 – ПБЛ – 3 м.

– Аз пък намерих оръдие! – неочаквано за себе си високо и ясно и ясно казва Иван. Настъпи гробна тишина.

КДР № 176 – АМ – 3 м.

Всички погледи се впериха в него. Александра не свалеше очи от него.

– Ментин – обади се Петър Пафса.

КДР № 177 – АМ – ФАРТ – 6 м.

– Мента ли? – снизходително ги поглежда тоя. – Щом искаш – добре...мента, – но по това му се личеше, че ни наф-малко не менти.

– Къде бе Ванка? Къде ги намери – прегръща го Дебелия, Стефка също го гледа с нескрито възхищение.

– В една пещера, Не е далеч от София. Имаше две сандъчета със снаряди – ей като този, дори и по-големи – И две оръдия!

КДР № 178 – АМ – ФАРТ – 10 м.

– А-а-а – шеговито се скара бащата на Красимир, който влезе в стаята заедно с чичото – Какво сте се умълчали? Красимире! Така ли се празнува рожден ден на една дама?

– Иван намерил оръдия! В една пещера! – възбудено съобщи Стефка новината.

– Оръдия ли? Какви оръдия?

– Истински. Със снаряди – ствърна Иван и бесрамно го погледна в очите. Сега вече на никаква цена не би се отказал от своите оръдия.

— А ние пък весело се провикна чичото — сме подготвили кратка музикална програма за нашата скъпа рожденница! — И той извади цигулката зад гърба си, артистично я сложи под брадичката и извика:

— Краси на пианото!

КДР № 179 — ПБЛ — ПНР — 4 м.

Красимир седна на пианото. Чичото прочувствено и майсторски засвири "Плезире д'амур!".

КДР № 180 — ПБЛ — 2 м.

— Ей т-това е! — каза с възхищение Пелтека.

КДР № 181 — АМ — ПБЛ — 4 м.

Иван се измъкна. Затвори вратата зад себе си. Почака, погледна с надежда към стаята от където се чуваше мелодията. Никой не усети отсъствието му. Палтата бяха изпопадали на земята.

Беше тъмно. Заедно с палтото изрови Петър и Сия, които седяха гушнати гушнати в тях.

ЕПИЗОД 19 – ДИРЕКТОРСКИЯ КАБИНЕТ"

МЯСТО: кабинетът на директорката, стаята към кабинета, фасадата на училището, дворот на училището.

ВРЕМЕ: Здрач

АКТЬОРИ: директорката на училището, Иван, майката на Иван, бащата на Иван, учителката по география.

МАСОВКА: 50

РЕКВИЗИТ: географска карта, бюст на Сталин

ОПЕРАТОРСКА ТЕХНИКА: фарт

КАДРИ: 5

МЕТРИ: 58 м.

КДР № 182 – Ам – ПБЛ – ОБЩ – 6 м.

Директорката се приближава към кмр. с изпитателен поглед.

– Разбирате сами – говореше строго и ясно Илиева – че ситуацията е изключително напрегната: Да смятаме, че врагът е унищожен и престъпно лекомислен!

Излиза от кдр. и открива майка му и баща му.

КДР № 183 – ПБЛ – ФАРТ – 12 м.

Горкият Иван слушаше всичко това от съседната на директорския кабинет стая. Беше така отворил вратата, че виждаше всичко, като при всяка по-гръмко произнесена фраза, лицето му се стърчваше.

зк/ – Не само това, но и нещо повече! – Чу се удар по бюрото и Иван уплашен започна да остъпва назад – Знаете ли какво се е случило завчера? Едно момче като вашия син, намира една американска писалка. Взима я. Радва се. Тя избухва и му откъсва ръцете.

Иван си поглежда ръцете и се осмелява отново да погледне.

зк/ – Било е пианист!

КДР № 184 – Ам – ПБЛ – Ам – ФАРТ – ПНР – 17 м.

– Враговете на народа са сред нас! Някъде тук – И Илиева посочи картата. Тя беше учителка по география и без карта не правеше една крачка. – Та дори и тук...Може би в това училище.

След корекция сме на ПБЛ на родителите на Иван.

– Но др.директор – плахо се обади майката – Съпругът ми е комунист...

зк/ - Знам!

- Но да не би да е ота на лѐ нещо с Иван?

зк/ - Точно така с Иван

Майка му инстинктивно сви юмруци пред гърдите си и се наведе напред. Баща му объркано свали очилата и започна да ги бърше.

- Имам информация... отново в кдр. е диресторката и кмр. вече я следи в АМ. Приближава се безшумно до вратата, отваря я рязко и като се уверява, че никой не слуша отвън, се връща обратно.

-...и така: постъпиха сведения, че в околностите на София, Иван е открил опасно вражеско скривалище..сами разбирате, че не мога да задържаю това сведение само за себе си.

КДР № 185 - АМ - ОБЩ - ПНР - 10 м.

Иван изпада в паника.

Вратата към коридора е заключена.

зк/ - Наложил се да съобща на отговорни другари. Но докато съответната служба се занимава, мисля, че можем с вас...- продължава да го гони гласът на директорката.

Без да губи време Иван отвори прозореца, погледна надолу и колкото да беше страшно тръгна по перваза.

КДР 186 - ОБЩ - ПНР - 3 м.

От перваза се спусна по улука и побегна към оградата.

Е П И З О Д 20 - "КЪМ ГОЛЕМИЯ БУЛЕВАРД"

МЯСТО: улица към булеварда

ВРЕМЕ: Здрач

АКТЬОРИ: Иван

МАСОВКА: 20

ОПЕРАТОРСКА ТЕХНИКА: фарт

КАДРИ: 1

МЕТРИ: 6 м.

КДР № 187 - АМ - ОБЩ - ПНР - 6 м.

Иван бягаше по уличката на която вече беше допълзял здрача
към осветения в дъното булевард.

Е П И З О Д 21 - "ПРЕД КИНОТО"

МЯСТО: улицата пред киното

ВРЕМЕ: Нощ

АКТЬОРИ: Перо, Иван, Стоянчо, Селянина, Барона, Мишо Пелтека
Тодорино, Мария.

ЕПИЗОДИЦИ: от 1 до 8 младежи от бандата на Барона, ученичка -
8 , хубавото момиче.

МАСОВКА: 30 войника, 100 души.

РЕКВИЗИТ: два мотоциклета, един велосипед, китарата на
Перо, кошница със семки, специална украса за входа н
на киното: рисувани и печатни афиши, фотоси, светлинна рек-
лама.

КАДРИ: 10

МЕТРИ: 63

Кдр № 188 — ОБЩ — Ам ПНР — Фарт — 15 м.

Каскетите бяха наосядали на парашета пред киното. Перо червенокосият с китарата правеше музикален коментар на всяко момиче, което минаваше край тях. Животът вечер беше далеч по-интересен и по-тайствен. Изчакаха незнайно откъде красиви самотни създания и ударите на токчетата им по тротсара създаваше сред групата особено напрежение.

Кдр № 189 — Ам — ПНР — 5 м.

Иван също купи семки и седна до тях. Имитираше начина, по който те плюеха семките, но нещо не му се получаваше съвсем точно.

Кдр № 190 — Ам — Фарт — ПНР — 8 м.

Появи се едро хубаво момиче и Стоянчо Селянина му намигна. Иван си знаеше работата не я вършеше за първи път! Тръгна след нея и я спря.

— Извинете, брат ми иска нещо важно да ви каже!

В това влеме мина с маршови стъпки взвод войници, които така ревяха някаква песен за железния войник, че...

Кдр 191 — Ам — 2 м.

...~~както казах~~ каскетите нищо не чуха, макар и да даваха ухо от разговора.

Кдр № — 192 — Ам — ОБЩ — Ам — ФАРТ — ПНР — 15 м.

Момичето без да ги погледне си тръгна като предизвикателно си клатеше бедрата, а Иван се върна на мястото си.

— Е и какво? — нетърпеливо го подпитва Стоянчо.

— Казах ѝ, че искаш нещо важно да ѝ кажеш.

— А тя какво — на Стоянчо речника беше доста беден — не случайно го наричаха селянина.

— Тя каза, че от такива важни неща няколко пъти е забременявала и повече не ѝ се иска.

Няколко души паднаха от парашета от смях.

Хубавецът Тодорина огледа едно момиче , което се въртеше пред киното.

— Повече билети да имате — погледна го тя.

— Имам един но е в къщи. Тук съм на две крачки — галантно и предложи хубавеца.

Момичето зачервено се обърна и избухна нов смях.

КДР № — 193 — АМ — 5 м.

— Що се смеете бе леваци. — Селянина, когато се шегуваше беше смъртно сериозен — Една кинта нямашебоза да почерпите, мадами ви се приискали. Перо дръпна китарата и тихичко запя.

КДР № — 194 — ПБЛ — 3 м.

Иван усети на шията си нежната ръка на Барона. Така го наричаха всички заради аристократичния му вид и обноски.

— Кажй й че цял живот съм я чакал — пошепна му той и му показа с поглед....

КДР № — 195 — АМ — ПНР — ПБЛ — 3 м.

—...младо момиче облечено в тънък шлифър. Потрепваше от студ, но оглеждаше с възхитени очи снимките на актьорите. Усетила, че някой я гледа тя обърна глава.

КДР № — 196 — ПБЛ — 4 м.

Иван беше застанал до нея. Усмихна й се. Подаде й семки.

КДР № 197 — ПБЛ — 3 м.

Тя ги взери също му се усмихна.

Е П И З О Д 22 - "ТАНЦОВИТЕ ЗАБАВИ"

МЯСТО: салона за танци

ВРЕМЕ: Нощ

АКТЬОРИ: Иван, Миша, Пелтека, Барона, Мария

ЕПИЗОДИЦИ: бандата на Барона, оркестър с певица, две танцуващи момичета, две двойки танцуващи младежи, организатор, конферансие.

МАСОВКА: 150

РЕКВИЗИТ: музикални инструменти за оркестъра, специална украса за салона.

ОПЕРАТОРСКА ТЕХНИКА: ФАРТ

КАДРИ: 12

МЕТРИ: 49 м.

КДР № 198 — АМ — ПНР — 5 м.

Баронът и Мария, така се наричаше новата му позната, танцуваха плътно прилепени един към друг.

КДР № 199 — ОБЩ — 3 м.

Апетитна певица песне популярен шлагер. Малкото салонче пълно с танцуващи каскети мирише на прах и пот.

КДР 200 — АМ — 4 м.

Иван беше седнал на един от столовете, наредени под стената и им пазеше палтата.

КДР № 201 — ПБЛ — ПНР — ФАРТ — 7 м.

Жените бързо се влюбваха в Барона. Мария забравила за всичко, което я заобикаляше не откъсваше поглед от него.

— Ами ако те види сега стнякъде приятелката ти? — по женски хитруваше тя.

— Мога ли да те помоля да не говорим за това — с миньорен тон се обади Барона.

Баронът продължително я изгледа и с още по-миньорен глас започна разказа си.

— Не исках да...Още много боли, за да говоря спокойно.

КДР № 202 — ПБЛ — 5 м.

Иван се усмихна. Доста пъти вече беше слушал този разказ, който барона, пробутваше на най-различни жени.

— Нещастен случай. Удави се преди две години в Черно море.
— зашепна той.

КДР № 203 - ПБЛ - ПНР - 4 м.

Баронът с неутешима печал повтаряше същите думи. — Нещастен случай. Удави се в Черно море.

КДР № 204 - ПБЛ - 4 м.

Иван по детски се забавлява със започналата игра и продължава.....

— Вие безумно приличате на нея.

КДР № - ПБЛ - 3 м.

— Вие безумно приличате на нея — когато Барона отново повтаря тези думи Мария вече го гледа като хипнотизирана.

КДР № 206 - АМ - 2 м.

Иван гласно се засмива. Поглежда към...

КДР- 207 - АМ - ОБЩ - ПНР -

...някакво грозновато, което никой не е поканил. Тяго изглежда доста подозрително и се премества на по-далечен стол.

КДР - № 208 - АМ-ОБЩ-ПНР - 8 м.

Две момичета, които танцуват заедно са разделени едновременно от две мъжки двойки. Искрата е пламнала и след миг половината салонрсе е превърнал в бойно поле. Баронът с каскета и ритници извежда Мария от опасната зона.

КДР № 209 - ОБЩ - 4 м.

Оркестърът се мъчи с нова мелодия да подкани отново към танци. На естрадата се е появил някой от организаторите, който се провиква:

— Ако не спрете веднага заключваме вратата и викаме милиция. Някой загася светлината. Става съвсем тъмно.

Е П И З О Д 23 - "МАРИЯ"

МЯСТО: домът на Мишо Пелтека

ВРЕМЕ: Нощ

АКТЬОРИ: Иван, Мишо, Пелтека, Барона, Мария

КАДРИ: 5

МЕТРИ: 33 м.

КДР № 210 — АМ — 4 м.

Ма рия разсъблечена беше още по-красива. Когато се надигаше и оглеждаше изтергнални се до нея Барон....

КДР № 211 — ПБЛ — 3 м.

...слабата светлина от прозореца така я осветяваше...

КДР 212 — ПБЛ — ПНР — ФАРТ — 12 м.

... че на Иван и неговия съученик Мишо Пелтека им спираше дъха. Бяха се излегнали под масите и през ресните на покривката наблюдаваха това, което досега им се явяваше само в неспокойните сънища.

— Баронът каза, че щети даде и на тебе! — зашепна му Иван. Защото даде квартирата.

— А ти? — Мишо уплашено го поглежда.

— Какво аз! — след пауза се обажда Иван.

— Ти правил ли си го?

— Не, не знам как става — опитва се да запази самообладание Иван.

— Заслушват се Мария се е разплакала.

КДРКДР № 213 — АМ — ПБЛ — 10 м.

— Е защо плачеш — успокоява я барона.

— Щем нищо не става, значи не ти харесвам — шепне хълцайки Мария.

— Глупости! В тоя студ и Рудолф Валентино ще блокира... Баронът рече надига тежко и след миг чорлавата му глава се появява под масата.

— Пелтек! Спите ли?

КДР. № 214 -ПБЛ - 4 м.

- Н-не бе! К-как ще сп-ним!

-зк/ - Котлон имате ли?

- Имаме - очудено се надига Мишо Пелтека.

Е П И З О Д 24 - "КУХНЯТА НА ПЕЛТЕКА"

МЯСТО: домът на Мишо Пелтека - кухнята, антрето

ВРЕМЕ: НОЩ

АКТЬОРИ: Мишо Пелтека, Барона

ОПЕРАТОРСКА ТЕХНИКА: елсмак

КАДРИ: 3

МЕТРИ: 20 м.

КДР. - 215 - ПБЛ - 3 м.

Пелтека включва котлона и оглежда Барона.

КДР № 216 - АМ - ПНР - ФАРТ - 13 м.

Какво нещо е облеклото. Баронът гол е един обикновен слабандрак.

В кдр. са вуче и двамата - Нещо сладко имаш ли? - разтреперан от студ го пита Барона.

- Няма нищо за ядене - мига виновно Пелтека - Утре сутринта след работа майка и татко ще донесат.

Реотанчето почва да премигва и Баронът разперва кокалести ръце над него.

- Защо не палите - любовника продължава да трепери.

- Свършихме кюмюра. Мишо поставя вестник върху реотана и и огънят осветява Барона, който прикрива с ръце слабините си.

- Айде стивай! Сега е момента! - явно Барона се чуди как да го отпрати.

КДР 217 - ПБЛ - АМ - 4 м.

Пелтека уплашен го изглежда, но няма как обръща се и тръгва. Горкият едва вървиу сякаш отива на ешафода.

Е П И З О Д - "МОМЧЕТАТА"

МЯСТО: домът на Мишо Пелтека — спалнята

Време: Нощ

АКТЬОРИ: Мишо Пелтека, Иван, Мария.

КАДРИ:

МЕТРИ: 57 м.

КДР № 218 - АМ - ПБЛ - ФАРТ - Крен - 8 м.

Тихо стъпва на пръсти и бързо се шмугва под масата.

- Какво става? разтревожен го посреща Иван

- Абе не знам!вдига рамене Мишо - Яд-де му се!

В този момент се чува отваряне и затваряне на външната врата.

Двамата подават главите навън и се ослушват.

КДР 219 - АМ - 3 м.

Мария уплашено се надига, като прикрива голотата си с одеялото.

- Някой дойде! - казва тя.

КДР № 220 - ОБЩ - АМ - 3 м.

Пелтекът тръгва с доста вдървени крака към вратата.

Кухнята е празна. Котлонът е изгасен.

- Той си е тръгнал!

КДР № 221 - АМ - 2 м.

Мишо се появява отново в стаята.

КДР № 222 - АМ - 1 м.

В настъпилото мълчание Мария се завива по-плътено с одеялото.

КДР № 223 - ПБЛ - ПНР - 3 м.

Мишо се промъква до Иван и сядва до него. Двамата се споглежда т.

зк/ - Не ви ли е студено на земята. Тези думи на Мария ги хвърлят в окончателна паника.

Тъкмо се чудят какво да отговорят когато

КДР № 225 - АМ - ПНР - 2 м.

.....тя изписква.

- Нещо дази по мене.

КДР № 225 - АМ - ФАРТ - ПНР - 4 м.

- Спокойно! това са дървеници.

Мишо изскача следван от Иванц В тъмнината се появява пламък от запалка, направена от стар патрон.

- Живи ги горя! - хвърля се той към леглото.

Мария вади от чантата си кибрит и тримата запълзяват из леглото.

КДР № 226 - ПНР - ФАРТ - 3 м.

Радостта от поредната жертва момчетата редуват с мълчаливо със затаен дъх вглеждане в тялото на Мария, когато пламъкът на запалката или клечката тайствено освети.

КДР № 227 - ПБЛ - ПНР - АМ - ФАРТ - 13 м.

Настръхнала от студ Мария ляга и се завива с одеалото.

- Лягайте до мене, но няма да ме пипате. Аз чух какво тоя мръсник ви обеща.

След корекция на кмп. и двамата без дуви лягат от двете ѝ страни.

- Така добре ли е? Завити ли сте?

- Да! - отговарят и двамата почти в хор.

Тя почти майчински ги прегръща и те доверчиво се гушат в нея.

- Имате ли си гаджета?

- И-в-в-в-ая си има! - след пауза пелтече Мишо.

- Стига бе! Не е вярно!

Иван му посяга и двамата едва не се сбиват.

— Защо се отмяташ? Истинските мъже не правят така — успо-
коява ги Мария.

КДР № 228 — ПБЛ — ПНР — ФАРТ — 15 м.

— Обичаш ли;я — тихо го пита Мария.

В кдр. са Мария и Иван.

— Обичам я! — след дълга пауза Иван отговаря.

КМР след корекция показва Пелтека, който неспокойно се върти.
Мария му изважда ръката над одялото и Пелтека виновно мига.

След нова корекция изключваме Пелтека и сме на двамата.

— Целува ли ли сто се? — шепне му на ухото Мария,

— Още не сме — също така шепнешком отговаря Иван.

В очите и се появяват сълзи.

След изтегляне сме на тримата. Тя ги притиска и двамата,
а те очудени, дори с леко чувство за вина не смеят да погледнат.
към разплаканото ѝ лице.

Е П И З О Д - " ЗАВРЪЩАНЕТО "

МЯСТО: външната врата на дома на Иван, домът на Иван, холът
и стаята на хазайката.

ВРЕМЕ: Нощ

АКТЬОРИ: Иван, майката на Иван, бащата на Иван, Непознатият,
хазайката.

КАДРИ: 14

МЕТРИ: 76

КДР № 229 - БЛ - 3 м.

Външната врата на дома на Иван видена отвътре. Тя се отваря, колкото позволява сложения синджир и виждаме премръзнатото лице на Иван. Тънката му ръка се провира в процеп и синджира с джира е преодолян.

КДР № 230 - АМ - ПНР - 2 м.

На пръсти преминава през антрето и влиза в хола....

КДР № 231 - АМ - Фарт - 2 м.

...който разделя тяхната стая от тази на хазайката. Опишвайки пред себе си се приближи до стария изтърбушен фотобил.

В този миг лампата светна ярко ...Той замижа.

КДР № 232 - АМ - 3 м.

Майка му и баща му стояха като вцепенени, с бледи, удължени лица край старата маса. Майка му се разплака. Баща му бавно се изправи и...

КДР 233 - АМ - ПНР - 15 м.

...Иван реши, че това не предвещава нищо добро. Обърна се и хукна към вратата. Попадна в ръцете на сдър испознат човек, който го стисна ухилен за раменете уж приятелски, но така, че Иван не можеше да мордне.

- Хайде бе, Ванка! Брей, какъв народ сте вие, артистите!

Я си кажи на кръчма ли беше?

Иван от уплаха се вцепени.

Непознатия като видя уплахата на малкия, смени тактиката.

- Ама ти да не се обиди? Шегувам се, бе! Спокойно другарю, спокойно! - каза той с мазен глас на майката, която се появява зад гърба му.

Иваносе откъсва от него и прегръща майка си.

— Бива ли така бс, Ванка? Толкова хора да уплашиш! Цялата милиция, дото се вика, вдигнахме на крак да те търсим.

КДР № 234 — ПБЛ — 5 м.

— зк/ — Я кажи сега — къде беше? В пещерата ли?

Ха-ха-ха-ха!

— Мамо — гласът на Иван потрепва — "аз при Мишо... техните са нощна смяна ... няма вече...

КДР № 235^{7+%} — АМ — 4 м.

Бащата пристъпва нервно от крак на крак.

— Кой? Кой там? — чува се зад плюшената завеса уплашеният глас на хазайката.

— Аз съм, ние сме хазайке .. — обади се баща му. Неговият глас също потрепваше.

КДР № 236 — АМ — 3 м.

— Моля ви — направя опит да се овладее майка му — не може ли първо да поспи. Премръзнал е!

КДР 237 — АМ — ПНР — 2м.

— Ако трябва да дойда с вас... плахо предлага бащата и застава до тях.

КДР № 238 — ПБЛ — ПНР — ФАРТ — 3 м.

— Вие се плашите повече от Иван, а юнак? — Непознатият го привлича към себе си и тупва приятелски по бузата. — При вас е топло, ние сме с кола.

КДР № 239 — АМ — ПНР — 4м.

— Ирина, дай един пуловер — казва бащата и като изчака майката да влезе в стаята, отново се обърна с унизителна усмивка към НЕПОЗНАТИЯТ

— Все пак, не бихте ли попитали... сигурно и вие сте баща!

КДР № 240 - АМ - 6 м.

- Той ще се справи сам другарю Пенев, я какъв мъж е ..
нали, артисте?

Майка му влиза в КДР и трескаво започва да го навлича на главата му.

- Айде Ваяка!

- Майко...искам в къщи...кажи му...

Майка му отново покри лицето с длани.

КДР 241 - АМ - ПНР - Фарт - 8 м.

- Кой тук? Какво става? - в хола като призрак се появи старата хазайка. В разтрепераната си ръка държеше свещ.

- Господин Пенев, разбрахме се! Нямаме право да ползваме хола!

± Да госпожа Бобова...извинявайте!

- Лампата се пада само при преминаване до стаята ви! Разбрахме се!

Старата гаси лампата и продължава да тътри ~~кжжж~~ към вратата пантофите си.

Нервите на боща му не издържаха.

- Не ми гасете така лампата! - иска още нещо да каже, но се овладява и навежда глава.

КДР № 242 - АМ - ОБЩ - ПНР - 7 м.

- Мислех, че сте по-възпитан от жена си - мърмори старата и тръгва към кухнята.

На втори план се отваря врата и се появява остролицето на г-ца Рижева.

— Дойдохте откъде ли не...нахлухте навсякъде...всичко
искате да загребите...Изчакайте ни поне да умрем — гласът ѝ
едва едва мъждукащата свещичка се стопява в тъмнината.

Е П И З О Д — "ЧЕРНАТА КОЛА"

МЯСТО: улицата на Иван, съседна улица

ВРЕМЕ: нощ

АКТЬОРИ: Иван, Непознатия, Отплатия

ЕПИЗОДИЦИ: шофьора на колата, 5 войника

РЕКВИЗИТ: черната кола, мотор с ж кош.

ПИРОТЕХНИКА: оръжие за войниците и за цивилните

ОПЕРАТОРСКА ТЕХНИКА: фарт

МЕТРИ: 30 м.

КДР 243 - Общ - ПНР - 5 м.

Непознатият беше повел Иван към малка, черна кола, спряла дискретно в съседната улица. На няколко метра от нея светкаха цигарите на няколко войничета, които се бяха поизтегнали в голям мотоциклет с кош. Непознатия отвори вратата на колата и..

КДР № 244 - ПБЛ - ПНР - 3 м.

...почти напъха Иван вътре. Посрещна го съненото лице на очилатия.

КДР 245 - ПБЛ - 4 м.

През Иван виждаме как той приятелски се усмихна и му по-дава ръка.

- Е хайде, здравей, позабави се! Обичаш ли да се возиш? Като? Като бях колкото тебе, все за това си мечтаех...

КДР № 246 - ПБЛ - 3 м.

- Спи ми се... - очите на Иван наистина се затварят.

- Е братко на нас да знаеш как ни се спи...нищо. След училище ще наваксаш. Я кажи сега! Завчера си бил на рожден ден нали!

Иван кимна.

КДР № ?": - ПБЛ - 3 м.

Отново наблюдаваме очилатия през засечения Иван.

- Е там си разказал за една пещера....Имало оръдия вътре....снаряди...Така ли беше?

КДР № 248 - ПБЛ - 2 м.

Иван само трепереше. Настъпи мълчание.

~~КДР № 249 - ПБЛ - Общ - 3 м.~~

КДР № 249 - ПБЛ - ОБЩ - 3 м.

Непознатият погледна назад изпсува и трясна вратата след себе си. През предното стъкло на колата го наблюдаваха как отива отива до войниците, каските на които проблясваха в мрака.

КДР № 200 - АМ - ПБЛ - ПНР - 7 м.

- Помниш ли, Ванка? - настойчиво говореше Очилятият - пещера, оръдие. Снаряди. Кога беше това?

- Есента - триеше очи Иван. - с класа... бяхме на екскурзия за хербарии... В лъкатник...

- Давай към Лакатник!

Очилятият се навежда към иофъора и след ПНР го откриваме.

Безмълвен, стиснал кормилото между ръцете си. Той кимна и запали.

МЯСТО: Е П И З О Д 28 - "КЪМ ПЕЩЕРАТА"

МЯСТО: във колата, улици, разклон, на шосе, неравен път

ВРЕМЕ: Нощ

АКТЬОРИ: Иван, Очилатият, шофьора на колата, Непознатия

ЕПИЗОДИЦИ: 5 въоръжени ~~жжжж~~ войника

МАСОВКА: 50

РЕКВИЗИТ: черната кола, моторът с кош, камиси, военен-съветски,
кожената чанта на очилатия, карта на местността,
пътни знаци и табели.

ПИРОТЕХНИКА: димки, оръжието на Непознатия, оръжието на вой-
ниците от охраната и оръжието на войниците от
камiona.

КАДРИ: 12

МЕТРИ: 45 м.

КДР № 251 - ОБЩ - ФАРТ - 2 м.

През предното стъкло на колата виждаме да прелитат край нас последните мъждукащи светлини на уличните лампи.

КДР № 252 - ОБЩ - ~~ФАРТ~~ - 2 м.

Разминават се с камион пълен с войници, тръгнали по всяка вероятност на нощно учение. Поздравяват се с премигване на светлините.

КДР 253 - АМ - 2 м.

Очилатият е праметнал приятелски ръка през рамото на Иван. От време-навреме го поглежда с любопитство. Иван гледаше пред себе си, мушнал длан между бедрата си.

КДР № 254 - БЛ - 2 м.

Зъбите му тракаха. Трескаво премисляше как да излезе от ситуацията.

КДР № 255 - ОБЩ - ФАРТ - 2 м.

Приближаватрсе към разклон на който има различни табели. Колата намалява и спира.

КДР № 256 - АМ - 3 м.

- Май, че не беше оттук...-обадн се с трепетлив глас той.

- А откъде?

КДР № ²⁵⁷?: - ОБЩ - ПНР - 3 м.

Колата и следзация мотоциклет извиват и тръгват обратно.

КДР № 258 - АМ - 6 м.

Колата върви по много неравен път, защото вътре всички подскачат като гумени топки. Очилатият е свалил ръка от рамото и вкиснат гледа ~~на~~направо напред.

— Май, че и оттук не е — каза Очилатият. — Или

— Не помня вече...беше отдавна....

— Спокойно Ванка! Ще си спомниш. Спри! — заповяда той на шофьора и колата спря. Бръкна в кожената си чанта, извади една карта, разтвори я ѝ....

КДР 259 — ПБЛ — 5 м.

...зашари с пръст по нея.

— Така-а. Нали учите география. Е, добре, Това тук е София. Ето го и лъкътник. Минава се оттук...а може и оттук...виж-даш ли?

— Много е тъмно...— в гърлото му бе спряла буца и той цял се тресеше.

— Запали фаровете.

КДР № 260 — ОБЩ — 7 м.

Те застанаха пред колата. Фаровете ярко ги осветяваха. Лявото коляно на Иван трепереше неудържимо. Ръцете му с картата също се тресяха.

— Е! — гласът на Очилатият прозвуча рязко — и сега?

В този миг Иван не издържа. Той изпусна картата, хвана ое с две ръце между краката и зарева.

— Какво? Какво стана? Какво ти има пък сега?

КДР № 261 — ПБЛ — Крен — 3 м.

Очилатият се обърка, наведе ое да вдигне картата и опипа бедрата му. Те бяха мокри.

— Боли ли те нещо?

— Той се изправи, помириша ръцете си и лицето му се сви в

КДР № 262 — ПБЛ — 7 м.

— Ням-ма пещера! — хълцаше сърцераздирателно Иван — излъгах... не сме били на екскурзия...

— Защо излъга? — в кдр. влиза Очилатият и го хваща за раменете.

— Защото всички се хвалеха пред момичетата, че са намерили разни неща, само аз....

— Кой е намерил? Какво са намерили? — говореше настойчиво Очилатият.

— Красимир има гилза.... с папур.... Оги пистолет...

— Пистолет? Успокой се, успокой се! Това вече е нещо!

За това ставаше дума, Ванка, аз също си мислех, че няма пещера. Хайде, не ти се сърдим, нали си ни приятел.?!

Е П И З О Д 29 - "СЪНИЩАТА НА ИВАН"

МЯСТО: стаята до директорския кабинет

ВРЕМЕ: Ден

АКТЬОРИ: Иван, Очилатият, Директорката Илиева

РЕКВИЗИТ: географски карти, писалка и мастилница.

КАДРИ: 6

МЕТРИ: 25 м.

КДР № 1 - ДТЛ - БЛ - 2 м.

Ръката на Иван топи писалката и после дълго чисти пи-
сеца.

КДР № 264 - АМ - ФАРТ - ПНР - 5м.

Новият му очилат приятел слюбов оглеждаше библиотеката и се
взираше с късогледите си очи в строените като войници подвър-
зани в еднаква хартия томчета. Намираше се в училището, в мал-
та стаичка
ка, залепена до директорския кабинет.

вървили,
- Как е Ванка, описа ли оръдията?
Вече и двамата са в кадър.

Ама нали ти казах, че само ги сънувах! Не съм ги вижда л.
- сплел напрегнато крака Иван гризеше върха на писалка та.

- Нищо де, нищо. Пиши...както оная история с индианците.
Тебе май ти харесва Александра, а?

КДР № 265 - ПБЛ - БЛ - 2 м.

Иван навежда засрамен глава .

КДР № 266 - АМ - ПНР - 4 м.

Очилатият се надвесва над него и приятелски му разрошва
косите.

- А пистолета забрави ли? Или и него си сънувал? - той ше-
говито се закани с пръст.

- Не е вярно!...пламна Иван - Оги го разказва! Баща му...

КДР № 267 - АМ - ФАРТ - 10 м.

Чува се превъртане на ключа и в стаята с карта в ръка се
появява директорката Илиева. Иван става прав, но не смее да
вдигне поглед към нея.

Нашият беглец нещо много хрипимо гледа — директорката си оставя картите и се здрависва с Очилатия.

— Той няма да бяга вече, другарко Илиева. Аз гарантирам за него. Много ни помогна.

— Радвам се да чуя — казва тя с рязък тон и тръгва от кабинета си, следвана от него.

— Ванка напиши това, което те помолих — обръща се към него Очилатият преди да затвори след себе си вратата.

КДР № 263 — ПБЛ — ДТЛ — 2 м.

Иван остана сам, загледа се в една точка. Писецът наскърбуца по листа.

Е П И З О Д 30 - "СПОМЕН ЗА ОРЪДИЯТА"

МЯСТО: пещерата

ВРЕМЕ: Здрач

АКТЬОРИ: Иван, Александра, и човекът който стреля с оръдието.

ПИРОТЕХНИКА: две оръдия, изстрели от оръдията, димки

КАДРИ: 4

МЕТРИ: 10 м.

КДР № 269 - 10 м.

От различни ракурси кмр. ще се опитва да се приближи до оръдията. И все нещо ще пречи - един път той ще изстреля и ще и ще изпълни кадъра с бял дим, втори път причината ще бъде Александра...

Не е лесно да си опишеш сънищата.

Е П И З О Д 31 - " СЪНИЩАТА НА ИВАН" - II

МЯСТО: стаята до директорския кабинет, директорския кабинет, училищния двор.

ВРЕМЕ: Ден

АКТЬОРИ: Иван, Александра, Директорката, Очилатият и Дружинната

МАСОВКА: 50

РЕКВИЗИТ: географски карти, писалка и мастилница, бюстът на Сталин, червен ~~крават~~ кът.

КАДРИ: 3

МЕТРИ: 25 м.

КДР № 274 — АМ — Фарт — ПНР — 8 м.

Вратата се отваря и се появява директорката, следвана от Очилатия.

— Пенев я ме погледни! — вдига му брадичката нагоре директорката. — Това ли е истината? Даде ли дума?

— Честна пионерска, другарко директор — развълнуван като на тържествена клетва произнася Иван.

— Добре, вървам!

Тя прави няколко крачки към Очилатият, който е взел листа и се е зачел.

— Той ни е артиста, но както всички артисти е с малко развинтено въображение. Но ни представя до бре и пред най-големите ръководители....

КДР 275 — ПБЛ — 2 м.

Ивани горд от похвалите поглежда нагоре....

КДР 276 — АМ — ПНР — 17 м.

....към бюстчетата на вождовете.

Когато кмп. корегира вихламе, че в директорския кабинет се е появила дружинната ръководителка и приобеднялата Александра. — Илиева влиза в кдр. и тежко затваря вратата зад себе си. В настъпващата тъмнина се чува плача на Александра.

В КДР се появява Очилатият.

— Не ми цви като ко била, не си малка. ~~жени~~ — чува се острият глас на директорката и плачът секва.

Очилатият прави няколко крачки към Ивана и вече двамата са в кдр.

— Много хубаво — Чудесно. — Очилатият слага листа пред него.

— Само, че... ти името не си ли знаеш?

— Иван Николов Пенев — механично повтаря Иван.

— Добре другарю Пенев — напиши го. И да та... смее се, разсмява се и Иван, на който до ста неща вече му се натру паха тази нощ.

Очилатият след подписа го повеж да към вратата .

— Айде. От тук направо в къщири в леглото.

— Ба те Стефано, аз няма да ме издадеш за оръдията...—
пристъпва гузно от крак на крак к Иван.

— Имаш мъжката ми дума. — подава му съвсем сериозен ръка.
Очилатият — Айде бягай да почиваш!

— А училище? — не вярва Иван.

— Днес си свободен!

Като чу думата свободен Иван бързо отвори вратата и хукна
по коридора.

Е П И З О Д 32 - ДВОРЪТ НА УЧИЛИЩЕТО"

МЯСТО: дворът на училището

ВРЕМЕ: Ден

АКТЬОРИ: Иван, Цайса, Мишо, Оги, Стефка, Красимир

ЕПИЗОДИЦИ: класът на Иван

МАСОВКА: 100

РЕКВИЗИТ: топки и въжета за скачане

КАДРИ: 1

МЕТРИ: 6

КДР № 277 — АМ — ОБЩ — ФАРТ — 6 м.

Появи се на двора и като хвърли край оградата палтото с радостни викове се включи в играта. Учениците по това време играеха от сутрин до вечер. Съставът се сменяваше, само когато на някои се появяваха родителите да го приберат.

Е П И З О Д 33 - " У Д О М А "

МЯСТО: домът на Ивану антре, хол, и стаята на Иван.

ВРЕМЕ: Нощ

АКТЬОРИ: Иван, майката на Иван, бащата на Иван, г-ца Ружева.

РЕКВИЗИТ: ютия, пране за гладене, вестник от 1952 г.

КАДРИ: 10

МЕТРИ: 72 м.

КДР № 278 - ПБЛ - АМ - Фарт - 3 м.

Тънката му ръка отново реши проблема със синджира на външна та
външната врата. Когато прекосяваше антрето на втори план се
показва лисичката физиономия на г-ца Ружева, но като го вижда
бързо затваря вратата и се чува затваряне на няколко ~~затваряне~~
~~на~~ ключалки.

КДР № 279 - ЛМ - 4 м.

Ива и притвори вратата за себе си и виновно застана до нея. Целият беше окалян, а левият му крачол почти на парцали висеше върху слабото му краче.

КДР № 280 - АМ - ПНР - Фарт - 15 м.

Майка му бе проснала върху спалнята гладените ризи и бельото и акуратно ги стъпваше. Като го видя извика и се хвърли да го прегръща.

- Какво ти направиха...нареждаше тя и отново и отново се
разплака.

— Не бе мамо...мач играхме...Тръгнах си навреме,..но
нещо се запали...и погледахме — несвързано оправда ва закъсне-
нието си Иван, защото навън вече е съвсем тъмно.

— Какъв мач...Какво се е запалило...недоумя за майка му.

КДР № 281 - АМ - 2 м.

— Ирина излез! каза баща му през зъби, като продължаваше да се пра ви, че чете вестника.

КДР 282 - ЛМ - 3 м.

— Николай, моля те....

ЗК/ - Каза х , излез!

~~КДР~~ ~~Железник~~

майка му въздъхна и излезе.

КДР № 283 – АМ – ПБЛ – АМ – ФАРТ – 31 м.

Карайй поред – баща му уморено махна очилата си. Очите му бяха зачервени. Ста на и почна да се разхожда. Основно ще следиме него, но в различни моменти ще включваме в кдр. Иван.

– Ами таткомач играхме...едни ме бутна... и Иван мрачно показва скъсания крачол.

– Не те питам за мача. Нито за твоите оръдия...нито за Мишо. Какво ста на сутринта?

– Ами-и ...първо ме возиха с кола...после казах, че съм сънувал всичко...после бате Стефан искаше да напиша какво съм сънувал и каза, че много съм помогнал! Затова ме освободиха от училище! – завърши Иван почти очувство за гордост.

Баща му който по време на разказа се разхожда шелнапред назад из стаята със скръстени ръце на гърба, изведнъж спря.

– Какво искаше? Какво писа?

КДР № 284 – ПБЛ – БЛ – Фарт – 6 м.

– За оръдията...дето ги сънувах. А и за Оги, за пистолета...

зк/ – Какъв огн? Какъв пистолет?

– Дото бащата на Оги е намерил пистолет?...и го държи в шкафа. Това е истина! Темката ръка на баща му се стовари върху бузата му. Иван залитна, хвана се, където шамарът

се бе отпечатал в отвори уста да рече, но...

КДР № 285 - ПБЛ - - 1 м.

....като среща отчаяния поглед на баща му.

КДР № 286 - ПБЛ - АМ - 2 м.

...се дръпна виновен в ъгъла до печката.

КДР № 287 - АМ- ФАРТ - ПНР - 6 м.

- Къде живее Оги - попита баща му, ~~кой~~ нахлузвайки палтото
зк/ - На "Гаврил Генов" 6 ..втори етаж...

- Тръгвай - баща му го помъква за ръката.

- Къде!? - посреща ги разтревожена майката на зратата.

- Дръпни се! - извика бащата.

Е П И З О Д 34 - "ДЕБЕЛИЯ"

МЯСТО: домът на Оги

ВРЕМЕ: Нощ

АКТЬОРИ: Иван, бащата на Иван, Оги и бащата на Оги.

КАДРИ: 5

МЕТРИ: 26 м.

КДР 288 - ОБЩ - 7 м.

Тримата стояха прави в тясната стая. Бащата на Оги бе едър, неприветлив мъж, с тъмни очи и широки длани. Той стискаше облегалката на стола, голата крушка хвърляше болна светлина върху тях.

- Вижте....- каза бащата на Иван - доста неприятна ситуация....Синчетата са били на рожден ден и нещо са се надлъгвали....

- Какво са се надлъгвали?

- Моят например си фантазираше за някакви оръдия..Вашия е твърдял, че сте намерили пистолет. Разбирате, че може да има последици.....

КДР № 289 - АМ-ПНР - 8 м.

- Какъв пистолет бе, какви последици? А-а-а не с мен! Аз бухам по десет часа бе, другарю...Как ви беше името.

- Пенев

-...Пенев! Не ни набърквай в разни истории! Ние като сме бачкатори, да не би....

- Разберете! - прекъсна го ядосан бащата на Иван. Синът ви наистина се е хвалил, че имате оръжие!

- Оги! - изкрещя Едрият към кухнята.

КДР № 290 - АМ - 4 м.

Оги, който явно бе подслушвал на вратата влезе и страховито се приближи. Вече и двамата са в КДР.

- Кво си разправял ти бе?

- Нищо бе, татко, нищо не съм разправял! Лъже!

КДР № 291 - АМ - ПБЛ - АМ - ПНР - 4 м.

- Кой лъже? - ядоса се Иван. - Ти лъжеш! Ти каза за пистолета!

Оги Дебелия се вкопчи в него. Двамата заразмахваха ръце.

- Стига Иване! - изкрещя бащата на Иван и откопчи Иван от Дебелия.

КДР № 292 - АМ - ПНР - 3 м.

- Марш! Ай сек тир! - изкрещя и Едрия като държеше Оги с големите си лапи. - Да не съм те виждал повече с тоя, че главата ти ще счупя - заканваше се Едрия на сина си.

Е П И З О Д 35 - "АКТИВЪТ"

МЯСТО: класната стая на Иван

ВРЕМЕ: Ден

АКТЬОРИ: Иван, Дебелия, Пафса, Светла, Класната, Стефка,
Красимир, Александра, Дружинната.

ЕПИЗОДИЦИ: класът на Иван

РЕКВИЗИТ: уч. чанти, специалната украса на кл. стая

КАДРИ: 7

МЕТРИ: 36 м.

КДР № 293 — ПБЛ — 4 м.

— Другари, събрахме ~~ме~~ актива на класа, за да решим положението на нашата съученичка Александра Панова — откри с остър глас заседанието дружинната ръководителка.

КДР № 294 — ОБЩ — 3 м.

Освен ръководството на класа присъствуваше и класната Коцева.

— Но Саша я няма — огледа се Светла — сякаш ще я открие под чиновете.

КДР № 295 — Ам — 3 м.

— Александра Панова вече не е в ръководството на класа — най-неочаквано за всички се изправи и тържествено заяви Петър Цайса.

КДР № 296 — ПБЛ — 6 м.

— Другари — с грохновен глас отново се обади дружинната — бащата на Александра е арестуван като враг на родината. Заедно с група изменници са искали да предадат България на империалистите.

КДР № 297 — Ам- ПНР — 5 м.

Изненадата е много голяма и затова настъпва дълга мъчителна пауза.

— На кои империалисти? — надига се Дебелия, който винаги задаваше най-глупавите въпроси.

— Как кои? На оветовните разбира се! — обажда се Цайса и всички изглеждат Дебелия с ирония и съжаление за неговото невежество.

— Е значи е истински шпионин — отново се обади Дебелия.

— Ужас! — прошепна Стефка и погледна към Иван, който също не можеше да павярва на ушите си.

КДР № 298 — АМ — ПБЛ — 7 м.

Светла отава и дълго мълчи с наведена глава. Най-послед я вдига и проговаря с треперещ глас:

— Ние сме приятелки... Всички знаете, че аз поканих баща й да разкаже за участието си в борбата срещу фашизма... да се поучиме...

— Тя се разплаква — Но аз не съм знаела, че то^я е враг на нашата родина,

КДР № 299 — АМ — ПНР — 2 м.

— Така е Светла. Оказа се, че много врагове са се спотайли в партията — отново се е надигнала дружината — и те са по-опасни! Те могат да ни разложат от вътре.

Дружинната кимна към Цайса, който се изпрани и обяви предложението на актьва.

Има предложение да бъде изключена от пионерската организация.

Е П И З О Д 36 - "СЪБРАНИЕТО"

МЯСТО: кл.етая от еп. 35

ВРЕМЕ: Ден

АКТЬОРИ: всички от еп.35

ЕПИЗОДИЦИ: всички от еп.35

РЕКВИЗИТ: червено знаме с троен лик, специална техника устройство
сво во снят.

КАДРИ: 15

МЕТРИ: 66 м.

КДР № 300 - ОБЩ - АМ - 4 м.

Класната стая бе пълна. Съборието бе започнало.

- Александра имаш ли нещо да кажеш? - попита Светла.

КДР № 301 - АМ - ПНР - 8 м.

Александра стоеше права до чина, с глава наведена надолу, Лицето ѝ беше бледо, под очите си имаше дълбоки сенки.

- Майка каза, че станала грешка... скоро ще се докаже....

- Не заблуждавай! - скочи Цайса, който държеше винаги да е принципен.

- Що бе Цайс - обади се пак на място Оги Дебелия - Нека си направи самокритика.

КДР № 302 - АМ - 3 м.

- Да не протакаме! - заяви Светла - който е "за" изключването на Александра Панова от пионерската организация да вдигне ръка .

КДР 303 -АМ-ПНР - 4 м.

Един по един всички дигаха ръка.

- Против няма. Въздържали се - не...

Иван бавно се изправи.

КДР № 304 - АМ - 2 м.

- Пенев - гласът на дружинната бе съвсем тих - Ти какво въздържаш ли се?

КДР 305 - ПБЛ - 3 м.

Иван кимна.

зк/ - Каква е причината?

- Не знам...немога точно да кажа.

КДР № 306 - ПБЛ - 2 м.

Александра го погледна в очите и имаше страх и няма благодарност.

КДР № 307 - АМ - ПБЛ - ФАРТ - 7 м.

зк/ - Янко Станев! - чува се гласа на Светла - Стани! От чин
От чина се надига одро непосхватно момче, облечено^в доста про-
трети дрешки. От смущение св чеше по тила.

зк/ Янко е укрин от всички, че баща му преди победата е
имал фабрика, а сега има частен камин. Предлага се също
да бъде изключен.

- Ама каминът е на баща ми, аз кво съм крив..

КДР № 308 - АМ - 3 м.

- Предлагам Янко да убеди баща си да го предаде на дър-
жавата ! - скочи Пайса.

КДР № 309 - АМ - 2 м.

- Добре де... Ако го предаде нали няма да ми свалите
връзката?

КДР № 310 - АМ - 2 м.

- Дискутирайте по същество - ядоса се дружинната. - Това
да не пазар! Станев е син на експлоататор!

КДР № 311 - АМ - 5 м.

- Що експлоататор ма, другарко! - молеше се Янко - това е
било съвсем малко дюкянчес един работник... пък и той всеки ден
ден е бил пиян...

- Предлагам да се направи проверка. - скочи отново Пайса.
Ако е бил експлоататор да го изключим, ако е било дюкянче..

Чуват се възгласи на одобрение.

КДР № 312 - ОБЩ - 6 м.

— Приема ли се предложението? — попита Светла и всички вдигнаха наха ръце.

Станев седна. Панова излез отпред. Донесете знамето.

КДР № 313 - АМ - ФАРТ - ПНР - 7 м.

Красимир носи червеното знаме с тройния лик, държейки го с две ръце на разстояние пред себе си. Всички станаха на крака и отдадоха чест. От двете страни на Красимир застанаха Найса и Стефка с вдигнати пред очите си ръце.

Пред знамето се появява и председателката Светла, отдава чест и се обръща кръгом.

— Александра Панова — на колене пред знамето.

КДР 314 - АМ - ПБЛ - 2 м.

Александра като автомат се отпусна на дясното си коляно.

— Като дъщеря на народен враг нямаш право от днес да позорим честта на пионерската връзка.

Светла ѝ сваля връзката.

Оставаме на лицето на Александра, което е бяло като тебешир.

Е П И З О Д - 37 "СЛЕД СЪБРАНИЕТО"

МЯСТО: коридор в училището

ВРЕМЕ: Ден

АКТЬОНИ: Иван, Александра, Красимир, Светла, Цайса, Дебелия,
Стефка

ЕПИЗОДИИ: кл. на Иван

РЕКВИЗИТ:

Специална техника устройство за сняг.

КАДРИ: 2

МЕТРИ 12

КДР № 315 - АМ - ПНР

Децата отново се бутаха пред тенекисните гардероби. Иван нахлузваше палтото си и гледаше под око.

КДР № - 316 - АМ-Фарт - 7 м.

....дали няма някой да държи палтото на Александра. Тя си го взе
взе сама. Когато застана пред шкафчето, около нея се образува
празно пространство. Красимир и Светла минаха покрай нея, без
да я погледнат и почнаха да се събличат.

Е П И З О Д 38 — "СНЕЖНИТЕ ТОПКИ"

МЯСТО: У членищния двор

ВРЕМЕ: Здрач

АКТЬОРИ: Перо, Пипона, Къората, ~~Иван~~ Янко, Красимир, Светла,
Цайза, Александра, Иван

ЕПИЗОДИЦИ: класът на Иван и бандата на Барона, бащата на Янко

МАСОВКА: 50

РЕКВИЗИТ: камисна на Янковия баща, уч. чанти, китарата на Перо,
снежни топки, носната кърпичка на Александра.

Специална техника устройство са сняг.

Кадръ 16

МЕТРИ: 82

КДР № 317 - АМ - ОБЩ - 8 м.

Каскетите седяха отново пред входа на училището натрупани около Перо, който дрънчеше на китара и пееше с дрезгав глас:

- Щом намажеш релсите
със мас

спира бързия експрес...

Пипона и Къората обикаляха излизащите ученици и ги ръсеха за стотинки.

- Бутни за музиканто, не се прави на тарикат - Къората беше натиснал вечната си жертва Ицо Деболня.

КДР № 318 - ОБЩ - ПНР - АМ - 2 м.

Сериозни^{ТС} пионери отново бяха се прсвърнали в обикновени деца. Токо-що нападалия сняг представляваше весела гледка и класът разделен на две започна бой със снежни топки.

КДР № 319 - ОБЩ - ФАРТ - АМ - 11 м.

Навъсненият Янко вървеше по средата на платното, а зад него бавно бавно се движеше камiona на баща му - една изпокърпена с лама-рини отгоре и отдолу таратайка, която всеки миг щеше да се разпадне.

- Айде, Яне, айде мойто момче - умолително говореше баща му. подал глава през прозорчето - айде качи се да съберам хартия.

- Няма! - тръскаше глава Янко - Капиталист! Ще предадеш камiona на държавата!

- Да го продам бе, Яне...и без това е потрошен! Ама с какво ще те раня бе, момче? Айде качи се ...

- Няма!

След ПНР откриваме групата на Красимир, която бомбандираше противника с топки. Красимир правеше снежни топки, а Светла подскачаше до него и пляскаше с ръце.

КДР № 320 — АМ — 3 м.

Александра стоеше сама. Никой не приближаваше до нея.

КДР № 321 — ПБЛ — 4 м.

Иван седеше на почтено разстояние от нея и не смееше да я приближи. Струваше му се, че всеки миг Красимир ще дойде и ще ще тръгне да я изпраща.

КДР № 322 — АМ — ФАРТ — ПНР — 3 м.

Чак когато тя наведе глава и си тръгна той се реши да я после последва. В този миг няколко снежни топки излетяха и се пръснаха ха около нея. Тя спря и се обърна.

КДР № 323 — ОБЩ — 3 м.

Класът беше запечнал орещу нея яростна качонада.

КДР № 324 — ОБЩ — 3 м.

Александра изпусна чантата си и сложи длани на очи. Една топка я удари в дланите — друга в гърдите — трета в рамото

КДР № 325 — ПБЛ — 2 м.

гледаше

Иван стоеше зяпнал и невярваше....

КДР № 326 — АМ — ПНР — ПБЛ — 6 м.

...как съня му се материализира: групата индианци, предвождани от Красимир крещяха и обсипваха неговата дама със снежни топки...

— Огън по предателите на родината!

— Огън! Огън! — викаше Цайса.

КДР № 327 – ПБЛ – 3 м.

Александра вече не се пазеше. Отпуснала ръце тя се оставяше да бъде обсирана отвсякъде.

КДР № 328 – АМ – ФАРТ – ОБЩ – 6 м.

Иван не издържа, изкрещя и се хвърли към групата. Първият попаднал пред очите му, повали без да иска – така, както тичаше. След това завъртя чантата в пълен кръг около себе си.

КДР № 329 – ПБЛ – Кръгов фарт – 5 м.

За миг те отскочиха настрани, но после всички се нахвърлиха.

Мярна се изкривеното от ярост лице на Красимир. Чантата издрънча в главата му.

КДР № 330 – АМ – ОБЩ – ФАРТ – ПНР – 10 м.

Някой го удари отзадли той залитна, Красимир се нахвърли върху него, повали го и започна да му нанася удари. Стана меле. Иван пъхтеше най-отдолу.

В този момент каскетите, чиято чест не позволяваше боят "един срещу всички", се ^{на}хвърлиха.

– Мамата! – викаше Къората – чулка, че ви осмъртим!

– Аи сикана, ербапи! – размахваше каскета Перо – Що не се мариши само един,

Групата се разбяга. Барона тегли един последен шут на Красн Красимир и той тичайки, забра в снега,

КДР № 331 – АМ – ОБЩ – ПНР – 5 м.

Иван с мъка се надигна. Барона го изправи, но кръвта от

носа му шурна още по-силно.

— Нали те бях учил, бе — нежно каза Барона — у ташаците!
Аде у къщи!

Иван тръгна. Алксандра стоеше неподвижна на същото място.
КДР № 332 — АМ — ФАРТ — 8 м.

Когато се приближава тя вади от джоба кърпичката си и му я подава. Иван без думи я поема. Тръгват без да се поглеждат.
Отзад китарата на Перо отново е заплакала.

— За да ти спре кръвта трябва да си вдигнеш лявата ръка —
обажда се Алксандра.

Иван без да мисли я вдига. След малко се разсмяват защото
случайните минувачи ги поглеждат доста очудени.

Е П И З О О Д 39 - ДОМЪТ НА АЛЕКСАНДРА"

МЯСТО: домът на Александра, кабинета на баща ѝ, холът, стаята на Александра.

ВРЕМЕ: Здрач

АКТЬОРИ: Иван, Александра, майката на Александра

ЕПИЗОДИЦИ: двама цивилни с лодени

РЕКВИЗИТ: Чантите на Иван и Александра, Палачото на Александра

КАДРИ: 11

МЕТРИ 57

КДР № 333 — АМ — 5 м.

Иван за първи път влизаше в апартамента на Александра. Кръвта бе засъхнала по лицето му и едното му око беше синьо. Не може ли да се продаде неговото щастие? Първото нещо, което видяха, когато се спряха на вратата.....

КДР № 334 — АМ — ПНР — 4 м.

... бяха два лодена, които ровеха в чокмеджетата и библиотеката, вдигнаха дюшека и трупаха книги и листа на куп.

КДР 335 — ПБЛ — 3 м.

Иван веднаги ги позна. Бяха същите, които ги видяха с Пелтека да излизат от дома ѝ.

КДР 336 — АМ — Фарт — ПБЛ — АМ — 10 м.

Към децата се е опуснала майката на Александра. Бледа, хапеща нервно устни уплашена ги оглежда.

— Ка кво е станало? Къде сте били — Внимателно опипва опипва лицето на Иван.

— Искаха да бият Александра... смутолеви Иван... — и аз...

— Мамо защо пинат книгите на татко?

— Нищо — майката ги е похела пред себе си. — Търсят нещо... татко иска да му занесат нещо — Тя извади кислородна вода и памук памук и ги даде на Александра. — Отивайте в своята стая. Помогни на момчето.

КДР № 337 — ПБЛ — 3 м.

— Синчето а? — ухили се единият от лодените — Някой здравата го е напрал.

КДР № 338 — АМ — 3 м.

— Съученик на дъщеря ми — сухо отвърна майката. — Хайде,

дсца, моля ви.

КДР 339 – АМ – ПНР – 3 м.

Иван приседна на леглото и взе в ръце палячото, на който толкова завиждаше в сцената с бинокъла.

КДР 340 – ПБЛ – АМ – ПНР – ПБЛ – 10 м.

С памук и кислородна вода се приближи и седна до него Александра.

– Легни да ти изчистя кръвта.

Той легна, а тя внимателно започна да го почиства с кислородната вода. Адски щипеше, но той се държеше мъжки.

– Много ли боли? – попита тя – През лятото и аз се ударих – ето тук. – Тя показва лакътя си. – Страшно болеше...

– Ами, хич! – отговори Иван – даже с приятно ...Александра!

– Какво?

– Може ли да те питам?

– Питай...

– Баща ти наистина ли ще го съдят.

Тя се надига.....

КДР – 341 – ПБЛ – 2 м.

Александра седеше на леглото и от очите ѝ капеха едри сълзи.

КДР № 342 – ПБЛ – Крен – 7 м.

– Ама недей моля ти се! – надига се Иван – Ти какво за връзката ли? Ето вземи моята! Той овали връзката и ѝ подаде –

– Утре ще ми я върнеш..Можех да не казвам на майка си!

Александра безмълвно поклати глава и отклони леко ръката му.

КДР № 343 - АМ - ПНР - 7 м.

Той почака и натика връзката в джоба си. Сега вече бяла равни. Той я погледна и бавно, плахо се усмихна. Толкова хубаво му беше. Почти да сълзи.

- Аз - преглътна Иван - да се измъквам, а!

Стана и се приближи до прозореца.

- Оттук - посети го той.

КДР № 344 - АМ - 2 м.

- Защо никога не притесняваш...Както искаш.

Е П И З О Д 40 - "ДВОРЪТ НА АЛЕКСАНДРА"

МЯСТО: дворът на Александра

ВРЕМЕ: Здрач

АКТЬОРИ: Иван, Александра

ЕПИЗОДИШИ: двама цивилни от еп.39

МАСОВКА: 20

РЕКВИЗИТ: колата на двамата цивилни, вързопи с книги, чантата на Иван, тръба и фумийки

КАДРИ: 7

МЕТРИ: 23 м.

КДР № 345 — АМ — ОБЩ — ПНР — 8 м.

С такъв главоломен скок се прехвърли; през прозореца, че едва не се преби. Добре, че Александра живееше на партера!

С леко накуцване се качи на оградата и тръгна по нел, балансирай с две ръце. Обърна се...

КДН № 346 — АМ — 1 м.

Александра стоеше на прозореца. Тя му мяхна с ръка.

КДР № 347 — АМ — ПБЛ — 1 м.

Иван забелязва.

КДР № 348 — ОБЩ — ПНР — 3 м.

...двата лодена, които излизат през вратата мъкнейки тежък вързоп с книги.

КДР 349 — АМ — ПБЛ — 5 м.

И тъй като от прозореца го гледаше любимото момиче Иван извади от чантата бойната тръба, приклепна....

КДР № 350 — ДТД — ПБЛ — 3 м.

.....и с точно попадение залепи две фунийки в меките шапки на лодените.

Единият като че ли усети нещо, но като незабеляза нищо, закрачи тежко към колата.

КДР № 351 — АМ — 2 м. Александра подскочаше от радост и ръкопляс

Е П И З О Д 41 - "ТАВРОШ"

МЯСТО: апаратна и студио за звукозапис в радио София.

ВРЕМЕ: Ден

АКТЬОРИ: Иван, режисьора, редакторката

ЕПИЗОДИЦИ: Слабият изнервен мъж, от 1 до 5 артисти, певец
от 1 до 5 артисти на II ри микрофон, монархисти -
6, красивата жена, технически персонал - 3 души.

РЕКВИЗИТ: микрофон от 1952 г. и апаратура за запис

КАДРИ: 10

МЕТРИ: - 55

КДР № 352 – АМ – ФАРТ – 10 м.

Забол глава в двата си юмука Иван беше задрямал....Събудиха го гърмежите на десетки оръдия.

-зк/ – Зловещ тържествен грохот на оръдие есна по каменната настилка – зазвуча патетично плътен женски глас.

Над Иван се надвеси слаб, изнервен човек с артистична физиономия. Хвана го за щията и го изведе от апаратната. През двойно стъкло на втори план се виждаше студиото за запис и няколко няколко артисти скупчени около висящ, закачен за тавана микрофон.

Гърмежите продължаваха.

– Казах ли ти да не излизаш от студиото? – заеква нервно режисьорът.

– Но аз съм чак след следващите гърмежи.

КДР № 353 – ОБЩ – АМ – ФАРТ – ПНР – 10 м.

До режисьора се приближи редакторка, която му показваше някакъв текст и Иван изостана. В съседното студио правеха друг запис.

Слабичък мъж с много басов глас пееше:

– Аз съм лъв,

британски лъв

и искам само кръв!

На съседния микрофон група артисти запяха в хор:

— Ах как обичам мирът

на този свят

затова нахличам

мундир на стар и млад!

Радиопредаването беше сатирично, защото артистите доста шаржираха.

КДР № 354 — ПБЛ — АМ — 7 м.

Иван с интерес се е загледал и заслушал. В кдр. отново влиза режисьорът. Лицето му е станало вече мораво от яд.

— Иванчо нямам сили повече!

— Ами спи ми се вече! — тръгва неохотно Иван след него.

— Стегни се и помни кой си. Това е Гаврош! — Опитва се да му вдигне тонуса режисьора и го набутва в студиото за запис.

КДР № 355 — АМ — ПНР — 4 м.

— Ще обстрелват барикадите! — събужда се един актьор от групата на републиканците.

След ПНР сме на монархистите. Един от тях с остър, пронизителен глас командва:

= 140 =

— Огън! Огън!

КДР № 356 — ОБЩ — АМ — 2 м.

Сред изстрелите в дъглата на студното върху малък подиум се появява фигурката на Иван, който показва лакът и се провиква:

— Тук съм! Къде мерите господа! Отиде едно буре!

КДР № 357 — АМ — ПНР — 6 м.

Актьорите републиканци се заливат от смях и подхвърлят подигравки!

— Господа монархисти, вие сте страшно слаби артилеристи! — ехидно се провиква с тънък глас характерен актьор — републиканец.

От мрачната група на монархистите отново командват:

— Огън!

КДР № 358 — АМ — ПБЛ — 3 м.

Едра и красива като мадона жена с побелели коси развълнувано започна да чете.

— Гаврош изправен с коси развети от вятъра, втренчил поглед в стрелците се подиграваше с тях.

КДР № 359 — АМ — 4 м.

На Иван явно много му се спеше, защото отново беше забол

брада в двата си юрука. Премигваше със сетни сили.

зк/ - Гледката беше страшна и прекрасна.

КДР 360 - 3 м.

Барикадата беше изтръпнала - актьорите републиканци се правеа на изтръпнали.

КДР № 361 - АМ - ФАРТ - ПБЛ - 6 м.

- А тъй пееше! - развълнувано произнесе актрисата.

Иван тръгна като Гаврош и въпреки умората запя:

- Нослето му^п плаче

и роня сълзи

олеле горкото

ще се измрази....

Е П И З О Д 42 - "ГЛАСЪТ НА ИВАН"

МЯСТО: домът на Александра, стаята на Александра, спалнята
на родителите.

ВРЕМЕ: Утро

АКТЬОРИ: Александра, майката на Александра, чичо Петър

РЕКВИЗИТ: два пакета боб, радиосапарат-модел до 1952г. паля-
чото.

КАДРИ: 10

МЕТРИ: 52

КДР № 362 - ПБЛ - 8 м.

Александра беше още в леглото. До нея подаваше глава от завивката парцаления дялячо. Гласът на Иван обикаляше дома им.

зк/ - Как да го избърча

има с какво

а то сълзи рони

ко-ко-ко-ри-ко

КДР № 363 - АМ - ОБЩ - ПНР - 3 м.

Александра стана и тръгна към стаята на майка си.

КДР 364 - АМ - ПНР - 10 м.

Майка ѝ също беше още в леглото в тази неделна утрин. Гледаха да бъдат по-дълго в леглото, тъй като нямаха вече кюмюр. Александра окочил в леглото и се гушна до нея.

- Не беше дете, не беше мъж и някакъв чуден хлапак -
вълшебник - чуваше се по радиото гласът на актрисата.

КДР 365 - ПБЛ - 13 м.

От радиото се чу канонадата на изстрелите.

- Това твоят съученик ли е?

Александра кимна.

- Талантлив е!

Тя кимна отново и наведе глава.

- Кога ще си дойде татко? - попита с безвучен глас.

- Още малко...

- Утре?

- Може би...

- Ти и вчера каза така...

- Утре ще знам повече.

- Защо всички казват, че татко е предател?

- Баща ти е най-добрия човек на света - трескаво я гали тя по главата. Каквото и да ти говорят...

В този миг звънецът извън два пъти късо и един път дълго. Александра скочи.

КДР № 366 - АМ - ПНР - 2 м.

Хвърли се както беше боса, по пижама...

КДР № 367 - ПБЛ - 2 м.

...отвори външната врата с надежда, че....

КДР № 368 - АМ - ПБЛ - 5 м.

...но вместо бащай там се показва неговият приятел чичо Петър.

- Посрещайте гости! - с изкуствена веселост се провикна той. и показва два пакета в ръцете си - шарен боб от Странджа.

Чичо Петър влезе и след корекцията сме на ПБЛ на Александра.

= 155 =

КДР № 369 - АМ - ПНР - 2 м.

Майка ѝ зарадвана го посрешна.

КДР № 370 - АМ - ПБЛ - 3 м.

Александра без дума си влиза в стаята и хлопна вратата
след себе си....

КДР № 371 - АМ - 4 м.

Остави чичо Петър и майка си да се гледат с няма трезога.

Е П И З О Д 43 - "ЧИСТИ РЪЦЕ, ЧИСТИ МИСЛИ В ГЛАВАТА"

МЯСТО: входа на училищната сграда, и дворът на училището

ВРЕМЕ: Ден

АКТЬОРИ: Иван, дружината, Стефка, Александра, Красимир, Огн,
Цайса, Светла.

ЕПИЗОДИЦИ: класът на Иван

МАСОВКА: 100

РЕКВИЗИТ: уч. чанти

КАДРИ: 4

МЕТРИ: 28 м.

КДР № 372 - ПБЛ - 5 м.

На входа беше застанала дружинната. Както винаги презе-
ряваха чисти ли са им ръцете и дали си носят пионерските
вързки.

КДР № 373 - ПБЛ - 9 м.

До Иван стоеше грозничката Стефка и го гледаше тъй влю-
бено, че чак му се искаше да да я удари.

- Всички те слушахме в къщи! - стисна му тя ръката, като
умираше чак ми се доплака..мама и тя! Ем знаем, че е на ушким,
пък...брадичката ѝ потрепера и тя - аха - да ревие наистина.

Докато Стефка преживяваше Иван не откъсваше поглед от
Александра....

КДР № 374 - ПБЛ - ПНР - 2 м.

...която погледна към Красимир, но той не благоволи даже
да я поздрави.

КДР № 370 - АМ - ФАРТ - 12 м.

- Вижте! Вижте всички! - Дружинната вдигна ръцете на Оги
Дебелия - Колко пъти съм казвала, че у един пионер всичко
трябва да е чисто - и ръцете, и мислите, и чувствата! Мили и
ти покажи на всички!

Дебелият тръгна с вдигнати ръце да ги показва. Някои се ра-
разсмяха но мълкнаха, защото най-неочаквано Дебелия се разреваа

Е П И З О Д 44 - " НА ЕДИН ЧИН "

МЯСТО: Класната стая на Иван

ВРЕМЕ: Ден

АКТЬОРИ: Иван, Красимир, Александра, Светла, Стефка, Цайса, П
Пелтека, Дебелня, класната.

ЕПИЗОДИЦИ: класът на Иван

РЕКВИЗИТ: уч. чанти, учебници и тетрадки, писалки, мастилници,
учебен дневник, учителски беложник.

КАДРИ: 2

МЕТРИ: 14 м.

КДР № 376 - АМ - ФАРТ - ПНР - 12 м.

Класната се разхождаше между чиновете разтворида бележ-
ника с имената им. Неприятни минути. Пълно мълчание.

- Всички на лице ли са? - попита тя - къде е Красимир?

- Тук съм другарко Коцева - Красимир се надига от новото
си място. Бе седнал до Светла.

- Предупреждавайте като си сменяте местата!

- Той ще ми помага по пееие, другарко Коцева - изправи се
и Светла.

- Добре, добре...

- Мога ли да седна на неговото място? - стана Иван.

Целият клас зашумя.

- Защо?

- По-напред ще виждам по-добре - и без да дочака раз-
решение събра чанта и тетрадки и съпроводен от погледи и шу-
шукания седна при Александра .

КДР № 377 - ПБЛ - 2 м.

Тя се правеше, че нищо не забелязва, но дълбоко в себе си
му бе много благодарна .

Е П И З О Д 45 - " И В А Н И А Л Е К С А Н Д Р А "

МЯСТО: дълъг коридор за изплащане на хонорари, пред киното,
 пред магазинчето за колела, улицата по която се учат
да карат колело, улици за разходка с различни магазини, домът
на Александра - митиргор - салонът на киното, сладкарницата.

ВРЕМЕ: Ден

АКТЬОРИ: Иван, Александра, Перо, Барона

ЕПИЗОДИЦИ: бандата на Барона, възрастният касиер, касиерка,
 продавачи двама в сладкарницата, собственикът на ~~мжж~~
 магазинчето за велосипеди, други продавачи от 1 до
 5.

МАСОВКА: 200

РЕКВИЗИТ: пари от 1952 г. дребни книжки, десет велосипеда раз-
 лични марки, огромна табела "Шампион", бутафорна огром-
 на торта, китарата на Перо.

КОНСУМАТИВЕН МАТЕРИАЛ различни торби, и пасти, тригуни, боза

КАДРИ: 15

МЕТРИ: 47 м.

• КДР № 378 - ПБЛ - 2 м.

Иван се е надигнал на пръсти, за да прибере от гише, което не е предвидило неговия ръст една купчина с банкноти. Е, наистина се по един лев, но като се има предвид неговата възраст. Подават му да се подпише, Без да ги брои ги прибира и изчезва.

КДР № 370 - АМ - ПНР - 6 м.

Гишето с касата на Радио София се намира в тесен полутъмен коридор. Иван взема парите и гордо ги показва на Александра, която се е изправила до него. Възрастният каснер наднича от гишето гишето и нещо вика след тях, но те вече са побегнали към изхода. Музика от китарата на Перо Червенокосия, а може би и неговия глас с песните от това време ще бъде илюстрация на този монтажен епизод. В един от последните кадри на епизода ще ги видим пред киото с китарата и ще се осъществи и музикалната връзка.

КДР - № 380 - АМ - ПНР - 2 м.

Взимат колело под наем от малко магазинче с огромна табела "Шампион".

КДР № 381 - ОБЩ - ФАРТ - 8 м.

Учат се взаимно като докато се мъчи единият, другият го

държи за седлото.

КДР № 382 — 6 м.

Надничат по витрините. Имат чувството, че светът е техни.

В тези игрове са само деца забравили всичко; от смешен човек с папие папшонка и омазани изтрети дрехи купуват малко кученце с червена панделка на врата. Александра го прегръща и целува, макар, че сче след миг я напикава.

КДР № 383 — ПБЛ — ПНР — 3 м.

Тъжни стоят, стоят пред фотоси на филм с пищен костюм, на които чернее голям надпис "Забранено за ученици".

КДР 384 — 10 м.

Пробват различни дрехи в дома на Александра, за да се направят на по-възрастни.

КДР № 385 — АМ — ПНР — 2 м.

Минават покрай групата на каскетите, които едва ги поднават. Китащата плаче в ръцете на Перо.

КДР № 386 — ПБЛ — ОБЩ — 4 м.

След кадри от бойния кинопреглед започна филма. Появи се красива жена с огромен бюст. Иван притвори очи и сложи крак върху крак. Без да се замисли дори си позволи да хване ръката на Александра. Тя без да го погледне му позволи миг да я подържи,

след това я изтегли.

КДР № 387 - АМ - 4 м.

Седяха пред маса покрита с тригунн. Преяли дъвчеха вече
съвсем бавно защото почна да им се повдига.

К Е П И З О Д 46 - "СКАНДАЛЪТ ЗА ПАРИТЕ"

МЯСТО: домът на Иван - общата кухня

ВРЕМЕ: Нощ

АКТЬОРИ: Иван, Майката на Иван и хазайката.

РЕКВИЗИТ: дребни книжки пари от 1951 г. книгата "Цушима"

котлон и примус

КАДРИ: 7

МЕТРИ: 60 м.

КДР № 388 - АМ - ПБЛ - 5 м.

Иван гузно се промъкна в малката и неприветлива кухня, където майка му правеше нещо за вечеря.

КДР 389 - АМ - ПНР - 15 м.

- Този път какво имаше? Нов пожар? Или си рецитирал пак някъде. Обясни все пак нещо? Защо закъсня? - Когато се обърна към него той тържествено разтваря пакета с тригуните.

- Взел си парите - целува го майката. На мама печалбара. Два дни се крия от Петкова.

Иван Пенев разбира за какво говори майка мури каква буря ще се разрази след малко затова пръв атакува.

- Купих и тази книга. - Иван показва дебела книга, на корицата на която можем да прочетем заглавието "Цушима" е нарисуван голям кораб със заплашително насочени предия - хубава била, но много скъпа.

КДР № 390 - ПБЛ - 2 м.

- Много скъпа ли - майка му подозрително го огледа. - Къде са парите?

КДР № 391 - АМ - ПБЛ - ПНР - 12 м.

Иван дълго бърка по джобовете и ради някакви дреболии.

зк/ - Това всичко ли е?

Иван кима виновно с глава, като заема удобна позиция за бързо напускане на кухнята.

зк/ - Иване дай парите не се шегувай!

- Извинявай майко. Не се шегувам. - Иван бързо отскача защото една чиния профучава край него и се разбива в стената.

КДР № 392 - ПБЛ - 2 м.

Вратата се отваря и наднича хазайката.

КДР № 393 - АМ - ПНР - 16 м.

Майката на която вече нервите не са издържали се спуска към вратата.

- Госпожа оставете ни. Това е моят час за ползване на кухнята. Трясва вратата олед старницата, която нещо мърморн на коридора и прави огромни усилия да се успокои.

- Омръзна ми! Не мога повече! Това безпаричие ми омръзна. Откъде да намеря дарй върна парите, кажи! Колко пъти ти казах, че в края на месеца и баща ти ще получи, чак след една седмица.

КДР № 394 - АМ - ПБЛ - 7 м.

Иван остава на масата прилежно събраните парчета от чинията.

- Ето намерих още! - премитва Иван, извадил забравения пз
джобовете си смачкана дребна банкнота - Имам да взимам и тя
още две пиели - мъчи се да успокои майка си...

КДР № 395 - ПБЛ - 3 м.

...която плаче без глас в ъгъла над котлона.

Е П И З О Д 47 - "МЕДИЦИНСКО СВИДЕТЕЛСТВО"

МЯСТО: домът на Иван

ВРЕМЕ: Нощ

АКТЬОРИ: Иван, майката и бащата на Иван, семейство-съседи-мъж
жена.

РЕКВИЗИТ: тригуните, вечерята на семейството

КАДРИ: 14

МЕТРИ: 85 м.

КДР № - АМ - 7 м.

Иван е така приел, че се мъчи да пробутва тригуните на баща си.

- Вземи татка. Много са хубави!

- Седнали са да вечерят тримата на малката масичка, обутана между голямата спалня и кухнята.

Поглежда умислено към майка си...

КДР № 397 - ПБЛ - 4 м.

...да не го издава за индианцише с парите.

В същия момент се чука на вратата и тя изпада в паника.

- Това е тя! Какво да ѝ кажа?

КДР № 398 - АМ - ПНР - ФАРТ - 6 м.

- Ами сега нямам - мънка бащата и тригуната му вече е съвсем горчива - Помоли я до утре да почака.

Иван отива до вратата и отваря. Пред вратата стоеше мъж и жена.

- Извинявайте..., че по това време... ние сме от по-горния етаж.

КДР № - 400 - АМ - ФАРТ - 13 м.

- Отскоро сме съседи и не се познаваме. Мъжът и жената влизат. Четиримата доста несръчно за ситуацията се запознават с

подаване на ръце.

— Имаме голям проблем... Вие сте доктор, пречетохме на табелката.

— Да, да кажете... — кани ги бащата и всички сядат. Иван донесе още един стол, защото за него се оказва, че няма място.

— По една тригуна — Заповядайте — предлага майка му.

— Много са хубави — обажда се Иван, защото знае, че винаги като има гости разправяните се отларат за друг ден.

КДР № 401 — ПБЛ — — 11м.

Мъжът поглежда към жената, която върти нервно кърпичката си.

— Мария кажи...

— Ами моят случай е такъв. Аз ... не гласът ѝ се разтреперва и тя навежда глава.

— По-добре аз посма инициативата мъжът. — Успокой се!...

Какво пък... Не ви познаваме, но имаме симпатии към вас, е така...

— Разбрах, че ~~е~~ комунист, аз също

КДР 402 — ПБЛ — 6 м.

Майката на Иван поглежда към ~~мъж~~ мъжа си.

зк/ — Абе накратко на жена ми ѝ трябва медицинско.

— Медицинско... но за какво... От какво боледувате.

Внатр когато се притеснява боца му си свадя и изтрива очилата.

КДР 403 - ПБЛ - 1 м.

- От нищо - заплаква жената.

КДР № 404 - АМ - 2 м.

Майката и боцата на Иван доста заадачени се спогледат.

КДР № 405 - АМ - ПЕР - 16 м.

- Ами е така... някакъв мръсник ер напнеал донос, че жена ми не е викала "ура" и не е окандирала... сега на манифестацията.. и ако не представи медицинско, че нещо с гърлото е била зле, може може и да я уволнят!

След корекция виждаме родителите на Иван, които са вече въвсем объркани. Иван се захилва, но водната става смъртно оершозен, като го поглежда майка му.

- Ще ядеш ли повече?

- Не - отговаря Иван.

- Не - отговаря Иван.

- Айде да си лягам. Иван навежда глава и не мърда.

- Чуваш ли какво ти казах! - упорствувва майка му.

- Ирина, остави го.

КДР № 406 — АМ — 3 м.

— Извинявайте. Казахме си го така, като на близки хора.

Ние сме отскоро в София, нямаме си никого.

КДР № 407 — АМ — 6 м.

— Много съжалявам, но аз съм ветеринарен лекар! — след пауза се обажда бащата.

— Той е научен лекар, не лекува хора — пояснява майката, която винаги държеше да е човек на науката, а не конски доктор.

КДР № 408 — ПБЛ — 2 м.

Такова отчаяние има в погледите на двамата....

КДР № 409 — АМ — ПНР — 6 м.

....бащата не издържа и се мъчи да им каже нещо успокояващо.

— Ще говоря с мои колеги medici, това е което мога да ви обещая.

След корекция Иван им показва по една тригуна. Жената отказва да, мъжът тежко възпъхва.

— Не се обиждайте. Не ни е до ядене в момента.

Е П И З О Д 48 - "ВЕЧЕРИНКАТА"

МЯСТО: Клуба на ОФ

ВРЕМЕ: Нощ

АКТЬОРИ: Иван, Александра, майката и бащата на Иван, класната на Иван, мъжът на класната, Красимир, бащата и чичото на Красимир.

ЕПИЗОДИЦИ: чичо Стоян, организатори драма, драма мъже с агнето, жената с томбослата, художникът Вацев, семейството, съседи от еп. 47

МАСОВКА: 300

РЕКВИЗИТ: специална украса на клуба, табла с билетчета за томбола, табла с печено агне, тръба и фунийки, музикалните инструменти на бащата и чичото на Красимир, пиано, триножник, рамка с платно за рисуване без рисунка, рамка с платно за рисуване със завършена рисунка.

КОНСУМАТИВЕН РЕКВИЗИТ: кюфтета, тафли, печено агне.

КАДРИ: 23

МЕТРИ: 108 м.

КДР 410-411 - ПНР - 10 м.

Вечеринката беше в разгара си. Клуба на ОФ, който се помещаваше в партерния етаж от къщата на бивш индустриалец беше идеално място за такива мероприятия. Стилният мебели отдавна бяха изчезнали и тяхното място бяха заети грубо скроени дървени пейки под стените и най-обикновени столове. Валсът, любимият танц на много поколения беше завъртял почти всички близки на нашите герои - родители, учители и съседи. Само каскетите липсваха. Такива мероприятия не бяха по вкуса им.

КДР № 412 - АМ - ПНР - 5 м.

Иван и Александра също танцуваха. Майка му се появи с някакъв снажен кавалер, завъртя се усмихната около тях и се смеси с останалите двойки.

КДР № 413 - ПБЛ - ПНР - 12 м.

- Майка ти много хубаво танцува - обажда се Александра.

- Ами - вдига рамене Иван, който никак не е по танците.

- Баща ти също е страшен, пък ти...- усмихва се тя.

- Това не е баща ми! - мрачно казва той.

- А кой?

- Чичо Стоян от ръководството на кварталната... Мама е каспер. Ние с баща ми не си падаме по танците....

— Тогава, ако не искаш...спира Александра

— Не..Напротив! — Иван я изглежда с такъв умолителен поглед, че тя отново го хваща и продължават.

КДР № 414 — АМ — Фарт — 6 м.

Оркестърът изсвири туш и инсичък пъргав организатор, плюскайки с ръце за внимание тръгва в навалищата.

— Другарни и другари! — извика бодро той — Заповядайте в съседния салон, там ви очаква нещо съвсем ново и необичайно!

— Не забравяйте да си купите билетчета и за томбулата.

Цялата зала ръкопляскаше.

КДР № 416 — ПБЛ — ФАРТ — 2 м.

Иван и Александра си пробиват път в тълпата, която се е втурнала да задържа любопитството си.

КДР № 417 — АМ — ФАРТ — 3 м.

Мярко се класната Коцева със съпруга си и след миг кмр. с се спира на майката на Иван, която оживено разговаря с чичо Стоян.

КДР № 418 — ПБЛ — 3 м.

Иван вади къса тръбичка, зкарва фунийка, но от тази специалните и духва...

КДР № 419 — ДТЛ — 2 м.

Фунийката се забива в задника на чичо Стоян. Ръката му злиза

в кдр. и дискретно я маха.

КДР № 420 - ПБЛ - 2 м.

Вече не е толкова оживен в разговора, който взедеха с майката майката на Иван и още някаква друга жена, която носеше в ръцете си шапка с билети за тобозлата.

КДР № 421 - ПБЛ - 2 м.

Иван и Александра смъртно сериозни минават покрай чичо Стаян и успяват да се промъкнат в първите редици на щастливците, които първи ще видят новата антракция.

КДР № 422 - АМ - 5 м.

Ниският пържав организатор беше заел тържествена поза до човек с артистично накривена барета. В ръката си държеше зъглен. а на триножник до него беше поставено празно бяло платно.

- Известният столичен портретист, убожаван член на нашата квартална организация ще рисува за нас, вдъхновяван от музика!

Ниският показва.....

КДР № 423 - АМ - 6 м.

...музикантите, които вече добре познаваме. Това са чичото, бащата и самият Красимир. Талантливите изпълнители на бугите и румбите, които поминиме от рождения ден засвириха мелодичната песничка "Сулико".

КДР № 424 - АМ - 5 м.

КДР № 424 - АМ - 5 м.

До Иван се изправи баща му.

- Това е любимата песен на чичко Сталин - пошемна му баща му.

- Татко, това е Александра - доста високо я представи той с надежда, че и Краисмир ще чуе.

КДР № 425 - АМ - ПБЛ - 3 м.

Художникът Вацов беше се развихрил, но за сега се виждаха само два големи пагона и мустаци.

КДР № 426 - ПБЛ - ФАРТ - 6 м.

С голяма табла, завли, кюфтета и други вкусотии изскочи и майка му. Усмивнато се движеше между хората. Погледна към Иван и съучастнически му се усмихна. Дори му се стори, че му намига.

КДР № 427 - ПБЛ - 5 м.

Иван лесно се изчерви и отговори със същото. С гордост, че майка му е наистина красива жена.

КДР № 428 - АМ - ФАРТ - 6 м.

Иван веднага представи Александра и на майка си. И црамата получи кюфте и вафла.

КДР № 429 - АМ - ПБЛ - ПНР - 8 м.

Малкото трио завършва мелодията и кмп. открива готовия портрет .

От него ни гледа бащински вождът на цялото прогресивно човечество.— чичко Сталин.

Чуха се ръкзпляскания, кзйтз започнаха да се засилват. Излизат от кдр. и откриват Иван, кзйтз се вглежда наизкъло, като търси с поглед Александра между все по-бурно ръкзпляскащата тълпа. Тръгва да я търси. С неговия поглед нагоре ще корегираме майка му и баща му, класната и мъжът ѝ, младото семейство, което се нуждасше от медицинско. Всички пляскаха ритмично с ръце и скандираха: Сталин! Сталин!

КДР 430 — ОБЩ — ПБЛ — 8 м.

Иван сновеше насам-натам. Никъде я нямаше. Накрая надникна в тоалетната.

КДР 431 — ПБЛ — 4м.

Опряла глава в стената, тя плачеше отчаяно, не по детски и раменете ѝ се тресяха.

Е П И З О Д 49 — "ПРОБНА МАНИФЕСТАЦИЯ"

МЯСТО: Заседанс двор на училището.

ВРЕМЕ: Ден

АКТЬОРИ: Директорката, дружинната, класната, Иван, Александра,
Красимир, Светла, Цайоа, Стефка, Дебелия, Пелтея.

ЕПИЗОДИЦИ: Класът на Иван, физкултурник, Антоанов, Маринев

МАСОВКА: 400

РЕКВИЗИТ: специална украса на училището, физкултурни съоръжки, рупер
рупер.

КАДРИ: 12

МЕТРИ: 71м.

= 170 =

КДР № 432 - ОБЩ - ПНР - 10 м.

Видени лесно отгоре класовете маршируваха по раснежения двор на училището. Това бе една от първите репетиции на парада - подготовка за предстоящата манифестация.

КДР 433 - ОБЩ - 5 м.

Парадът ес прие от директорката, изправена на малкото балконище, липнато за кабинета ѝ. Тя следеше с ярък поглед какво става под нея и раздаваше остри забележки през един рупор.

КДР № 434 - ОБЩ - ПНР - 4 м.

Когато съответният клас наближаваше трибуната всички започваха да маршируват на място, обърнали глави надясно.

КДР № 435 - АМ - ФАРТ - 3 м.

След тихата команда на тичащия отстрани физкультурник "три четири" !

КДР № 436 - общ - ПНР - 4 м.

....се разнасяше гръмка "Ура". Класът продължаваше нататък, за да дойде на истово място следващия.

КДР - № 437 - АМ - ФАРТ - 3 м.

-зк/ - Антонов от седми "б" не пречи на съучениците си или ще изхвърчиш от строя.

Антонов горкия металния глас на рупера.

КДР № 438 — ПБЛ — 6 м.

Същото се случи и с Маринев, когато металният глас отново забуботи:

— Маринев от пети "а". Всичко виждам. Стъпка да видя! Стъпка!

КДР № 439 — ОБЩ — АМ — ФАРТ — 10

Класът на Иван и Александра стресни в изрядни редици пееха бодрата песен "Пред нас са блеснали житата" и маршируваха. Востра-
ни отпяха подтичваше класната и задъхано ги умоляваше:

— Внимавайте деца! Старайте се! На мен ще се карат иначе.

КДР 440 — АМ — ФАРТ — 8 м.

Иван маршируваше до Александра, но не я поглеждаше збсебен от същия ритъм и маршовата стъпка. Тя също биеше крак до него, вперила очи налясно, в директорката и забравила в този момент всичко друго. Спряха и извикаха мощно "ура."

— Всички, които са без пионерски връзки да напуснат строя —
гръмна заповед от рупера.

КДР № 441 — ОБЩ — 4 м.

Директорката отново повтори бавно протчетливо в рупера:

— Александра Панева! За теб се отнася!

КДР № 442 — АМ — ФАРТ — ПНР — 6м.

Дружинната влезе между редиците и отграбчишки Александра за ръка я потегли напред. Детето инстинктивно се дърпаше назад, но дру-
жинната я измъкна, първоначално я няколко пъти по врата с върха на пръстите.

ръка я потегли навън. Детето инстинктивно се дърпаше назад, но дружинната я измъкна, първайки я няколко пъти по врата с върха на кръстите.

— Изравни редицата! — чу се заповед отгоре. В строя бе настъпил омут. Нещаквано за самия себе си Иван хукна след дружинната и Александра.

КДР № 443 — АМ — ПВД — ФАРТ — 8 м.

— Другарко дружинна защо я гоните? — задъхан попита той, вървейки редом с нея.

— Марш веднага в строя! — изкрещя тя. Само пионерите имат право да маршируват! — и измъкна Александра нататък.

Иван изстана, гледайки след тях. Класът се изравни с него. Мощно "ура" озвучи квартала.

Е П И З О Д 50 - "ДИРЕКТОРСКИЯ КАБИНЕТ"

МЯСТО: кабинетът на директорката

ВРЕМЕ: Ден

АКТЬОРИ: Иван, директорката

РЕКВИЗИТ:

КАДРИ: 8

МЕТРИ: 40 м.

КДР № 444 – АМ – ПНР – ОБЩ – 4 м.

Директорката Илчева беше се изправила в целия си ръст и на целия си ръст и на Иван му се струваше леко отдалу че гледа жив паметник.

– Пенев напоследък не ми харесваш мойто момче!

КДР № 445 – АМ – 3 м.

зк/ – С двама се бора в къщи като тебе. Ясни сте ми! – продължава директорката.

Иван не издържа и се подсмива.

КДР № 446 – АМ – ПНР – 4 м.

– Ние българите имаме една стара поговорка – Кажи ми кои са т ти приятелите, за да ти кажа ти кой си. Черни овце в моят училище н не желая! – Илчева неочаквано така удря картата по бюрото, че...

КДР № 447 – ПБЛ – 1 м.

....Иван се дръпна уплашен.

КДР № 448 – АМ – ПНР – 14 м.

– Или Александра Панова ще ~~живее~~ стане остро, по пионерски да да разкритикува баща си, или да върви по дяволите.

– Но тя не е пионер – обажда се с пресъхнал глас Иван Пенев.

Те я изключиха!

— Не то, а ние я изключихме и ние пак ще я приемем! Ако стане стане доблестно го разоблича като враг. И това вече е потвърдено.

Директорката прави пауза и сменява тона.

— Слушахме те тази нощ по радиото с моят синеве. Това момче, което зачупено умря в кимна...ти беше нали?

КДР № 449 — ПБЛ — 3 м.

— Да — скромно навежда глава Иван.

зк/ — Ето умираш ...но с името на вярва....

КДР № 450 — АМ — ПНР — 6 м.

...на цялата прелетарска революция присяда до него, за да създаде интимност. — А как умираше...такова потински. Как го правите това.

— Ами — скромно разказва Иван Пенев — Драма трима от по-възрастните актьори ми дадоха в лицето дим от цигари — Иван започна почти да го играе и аз понеже не пуша...се задушавам и казвам — Сталин! Сталин!

Директорката Илкова изглежда е изчаквала далеч по-романтично обяснение, защото рязко става и сухо приключва:

— Да ясно. Вие си имате също свои методи. Разбрахме ли се.

КДР № 451 - АМ - 5 м.

Иван усетил промяната на тона става с наведена глава
и кима в знак на съгласие.

БК/ - Не чух отговора - стресна го отново резкият ѝ глас.

- Разбрахме се другарке Илнева.

- Добре. Свободен си.

Е П И З О Д 51 - "ДВАМАНА"

МЯСТО: Фасадата на дома на Александра

ВРЕМЕ: Ден и нощ

АКТЬОРИ: Иван, Александра и майката на Александра.

РЕКВИЗИТ: кутия "Маршали", ловещ, кученцето, първи пазарски торбик

КАДРИ: 11

МЕТРИ: 91

КДР № 452 – АМ – ПБЛ – Крен – 6 м.

Иван допълзя до прозореца на Александра, вдигна се на мускули и погледна вътре. – беше тъмно.

КДР 453 – ПБЛ – 3 м.

Той почука и рамката се открехна.

КДР № 454 – АМ – 3 м.

Александра седеше свита на леглото и само очите и блес-
тяха в тъмното.

– Знаех, че ще дойдеш и затова то оставих отворен – каза
тя шепнешком.

КДР № 455 – АМ – ПНР – 18 м.

– Мама излезе с чичо Петър. Тя вече е нощна смяна.

На кревата неочаквано счача малкото кученце, което купиха
заедно и се хвърля с лай върху него. Зиморничаво то се гушка
в тях.

– На Мечо му е студено. Нямаше кюмюр. Няма и ток.....

Александра зиморничаво е свила рамене, увита в дебел шал.

Иван тържествено вади под палтото си кутия "маршали" и ги
върчи на Александра.

– Откъде?

– От радиото... Един човек ги донесе. Всички артисти купиха,

аз също...

Двамата започнаха да го дразнят с едно марципанче, разкарвайки го из цялата стая, докато накрая то им го измъкна.

КДР № 456 – ПБЛ – АМ – ПТР – 6 м.

Александра запали свещ, която хвърляше тайствени отблясъци по лицето ѝ.

– Виж сенките на стената – каза тя. Иван погледна, Сенките им се докосваха, като ту внезапно се уголемяваха, ту ставаха съвсем малки. Тя приседна до него.

КДР 457 – ПБЛ – 8 м.

Александра може ли...–започна неуверено той.

– Може – бързо и тихо го прекъсна тя и затвори очи. – Само не по устата...

Иван размръзна...Съвсем друго нещо искаше да каже той, но това вече нямаше никакво значение. Тя продължаваше да стои със затворени очи. Той неумело прехвърли ръка през раменете ѝ и Александра се гушна в него. Те докоснаха бузи и поседяха известно време така. Той бавно се извърна и я целуна по бузата. Тя нежно се освободи, сложи ръцете на раменете му и също го целуна.

КДР № 458 – АМ – ПТР – 6 м.

Отново отпуснаха ръце на коленете и се загледаха в земята.

— Ти целувал ли си се друг път с момиче? — глухо пита тя.

— Не...

Тя се наведе и леко погали кученцето, което кротуваше в краката ѝ. Той също го погали. Ръцете им се срещнаха на гърба му. Децата прегръщаха и целуваха малкото животно и пламналите им лица се докосваха. Малкото куче се откъсна от ръцете им и ~~като~~ побегна.

Александра се сви в ъгъла.

КДР № 489 — АМ — ПНР — 15 м.

Иван стана и подгони кучето, на което съвсем естествено много му се играеше. Малкият Мечо скочи отново в скута на Александра и започна да го лае.

— Александра! — Иван беше прегърнал кученцето съвсем объркан.

— Недей, моля ти се...хайде недей! Защо плачеш? Чакай, да ти кажа ...слушай! Искаш ли да те приемат отново за пионерка? Кажи искаш ли?

— Те ме мразят — изплака тя — лицето ѝ бе гневно и зачервено — всичките ме мразят заради татко...а мама и чичо Петър само ме лъжат, че ще си дойде...само лъжат...

— Не те мразят! Слушай! Не плачи...Искаш ли да кажа какво

да направиш?

— Какво?

— Кажи, че те лъжат... стани пред класа и кажи, че татко ти не е постъпил добре и че ти... ще видиш, че ще ти върнат връзката. Ти какво си виновна?

Александра скочи и тропна с крак.

— Татко е добър! Той нищо не е направил! Чува ли!

КДР № 460 — АМ — ПБЛ — ФАРТ — ПНР — АМ — 18 м.

— Добре де чувам! Тогава защо не се връща — навежда глава Иван, сякаш той е виновен за всичко това.

— Защото... защото... — Александра не намира отговор. И понеже усеща, че отново ще се разплаче отваря вратата и я затваря след себе си.

Иван влиза в кдр. Приближава се до вратата и тихо казва:

— Искаш ли да му помогнеш? Аз знам как! Само ако искаш?

зк/ — Как? — чува се гласа и от другата страна на вратата.

— Напиши му писмо! Пиши му, че го молиш да се извини... да си поправи грешката. Тогава ще му простят... ще го пуснат. Бавно и се отваря вратата и се появява зачервеното ѝ лице.

— Ако искаш да знаеш и майка и чичо Петър ми казаха, че това е грешка....и те ще му се извинят...

Отива и ляга на леглото и се похлупва по очи. Раменете ѝ още дълго се тресат.

КДР № 461 — ОБЩ — 2 м.

Иван е седнал на пода в ъгъла в любимата си поза — забол юмруци в брадата си.

КДР № 462 — ОБЩ — АМ — ПБЛ — ФАРТ — ПНР — 6 м.

Майката на Александра отваря външната врата и уморено влиза натоварена с няколко торби. Вратите са отворени и всички лампи светят.

— Саша ! — разтревожена тя хвърля торбите и хуква към стаята ѝ. Заварва я заспала. До нея свит същото е направил и стученикът ѝ Иван Пенев. Сънят е върнал детското изражение в лицата и на двамата.

Е П И З О Д 52 "ПАВЛИК МОРОЗОВ"

МЯСТО: Звукозаписна студио – апаратна.

ВРЕМЕ: Ден

АКТЬОРИ: Иван, Петя, Александра, режисьора

РЕКВИЗИТ: обзавеждане от предишните епизоди

КАДРИ: 7

МЕТРИ: 28 м.

КДР № 463 - ОБЩ - 5 м.

В един осветен ъгъл на полутъмното студио пред висящ от тавана микрофон са се изправили две фигурки - момче и момиче. Когато се стопява музикалната интермедия се чува гласа на момичето.

- Павка, Павлик...

КДР № 464 - ПБЛ - ПНР - 9 м.

- За какво мислиш? - Когато се вглеждаме в момичето ще познаем Петя заедно с Иван събираха портокалите под масата по време на тържествения концерт.

След корекцията сме на Иван, който в отговор прошепна

- Ами така мисля..!

зк/ А ти сънуваш ли?

- Сънувам - отговори Иван.

КДР 465 - ПБЛ - 3 м.

- Аз сънувах веднъж, че в нашето село къщите са стъклени и има електричество.

КДР № 466 - ОБЩ - 3 м.

- Електричество наистина ще има! - уверено потвърждава Иван - Учителката каза, че ще прекарат електричество в всяко село.

КДР № 467 - ПБЛ - ФАРТ - 3 м.

В дебелото стъкло откъм апаратната се вижда лицето на Александра. Загледала се е в Иван. - единствения човек от целия клас, който остана до нея.

КДР № 468 — ЦБЛ — ФАРТ — 2 м.

— А стъклени къщи няма да има, ще се ступят — тъжно казва Иван

КДР 469 — АМ — ФАРТ — 4 м.

В студиото се появява изнервен режисьорът и прекъсва записа. записа.

— Какво правите! Какво е това. Спрете музиката ако обичате! Вие си приказвате, сякаш сте междучасие! Говорите за ~~меч~~ мечта не само ваша, на пионерите, а на милиони хора по света. Да светнат хиляди слънца. Това трябва да идва оттук— бие се нервно режисьорът по гърдите — направо от сърцата ви!

Е П И З О Д 53 "РЕШЕНИЕТО"

МЯСТО: домът на Александра — стаята на Александра, хола на Александра.

ВРЕМЕ: вечер

АКТЬОРИ: Иван, Александра, чичо Петър

РЕКВИЗИТ: кученцето на Александра, обзавеждане от предишните епизоди.

КАДРИ: 17

МЕТРИ: 83 м.

КДР № 470 — ОБЩ — АМ — 6 м.

Вратите в дома на Александра са отворени и престрелката която се чува от малкото радио отеква чак до стаята ѝ. Изстрелите лите потъват в музиката, а от нея ще изплува развълнуван глас на актьор.

— Ех, Железнов, Железнов, какво прекрасно момче беше Павлик. А вторият му брат бе съвсем мъничък. Мечтаеше да стане пионер.

КДР № 471 — ПБЛ — 1 м.

— Убиха ли го?

КДР № 472 — АМ — 1 м.

— Да — кима с глава.

КДР № — 473 — АМ — ФАРТ — ПНР — ПБЛ — 30 м.

Изстрелите и виковете, които започват да се чуват от радиото преследват Александра, по цялата стая.

— Стой! Стой!

— Убийци!

— Зверове! Народен съд! Народен съд да ги съди — отново се чува музиката. Разтреперана Александра присяда до Иван.

— Добре де какво трябва да кажа — проговаря тя с глух глас.

Как трябва да го кажа?

Тя трябва да дойде оттук — показва си гърдите Иван, като може би не си дава сметка, че повтаря думите и жестовете на режисьора. Трябва да кажеш, че баща ти е събркал пред народа... и това е!

Александра го гледа с уплашен и неразбиращ поглед.

– Другарката Илиева каза, че с това ще му помогнеш. Нали ми вярваш? Хайде опитай се и го кажи на мен.

– хваща я тоѝ за ръката и почва да играе едва ли не ролята на режисьора. Все едно, че това е целия клас!

Александра става разтреперана.

– Другарчета писнери – казва тя с пресекващ глас – аз порицавам...

– По силно! Гледай в мен! Говори все едно, че няма никой пред тебе!

– Другарчета писнери – повтаря отново тя – аз порицавам грешката на баща ми и моля отново да бъда приета в пионерската организация.

зк/ – Саша – чува се гласа на майка ѝ.

КДР № 474 – АМ – 2 м.

– Ела при мене! – майка ѝ се е изправила и по цялото ѝ състояние си личи, че всичко е чула.

КДР № 475 – ПБЛ – ПНР – 8 м.

Объркана в първия момент Александра се спуска към нея. Не издържа и се разплака.

– Твоят съученик да си върви! Веднага.

– Недей! Мамо моля ти се, недей – най неочаквано се дърпа Александра от нея.

– Иване, напуснете дома ми! – майката почти заповядва със суров суров глас.

КДР № 476 – АМ – 6 м.

– Ще си ида ако Александра иска! – глухо, но твърдо казва Иван.

зк/ – Напусни моя дом! Чуваш ли? – гласът на майката също вече потреперва.

КДР № 477 – ОБЕ – 2 м.

В този момент на вратата се появява и чичо Петър.

КДР 478 – ПБЛ – ПНР – 5 м.

– Няма да си ходи! Мамо моля ти се недей – Александра отново трескаво прегръща майка си – Този да си отива. И ти! – Александра се дърпа назад – Това си е моя стая! Отивайте си! Не искам да ви видя – изкрещява тя.

КДР № 479 – АМ – 2 м.

– Саша детето ми.

КДР № 480 – АМ – 2м.

– Не съм дете! – ридаше ...Александра, изпаднала в истерия. Ти си лъжкия! Всички ме лъжете! И ти и той ...махайте се.

Александра затваря вратата. Чува се превъртане на ключа.

КДР № 481 – АМ – ПНР – 2 м.

Майката сядна на един стол до вратата. До нея се изправя чичо Петър отпуснал безпомощно големите си с широки злани ръце.

КДР № 482 – ПБЛ – 4 м.

Александра не беше почти на себе си. Изпостена дълго време лежеше и повтаряше думите, които трябваше да произнесе.

КДР № 483 – АМ – 2

Е П И З О Д 54 "БЯГСТВОТО"

МЯСТО: фасадата на дома на Александра, стаята на Александра

ВРЕМЕ: вечер

АКТЬОРИ: Иван, Александра, майката на Александра, чичо Петър

ЕПИЗОДИЦИ: работник

МАСОВКА: 50

КАДРИ: 3

МЕТРИ: 12

КДР № 487 — ОБЩ — ПНР — 5м.

Беше се расъмнало. Прозорецът на Александра широко се отвори и се появиха двамата. Иван ѝ помогна и те се плъзнаха надолу по улука. Чу се трясък от разбиване на врата и се появи чичо Петър и майка ѝ.

— Саша! — викът ѝ се понесе и догони двете деца, които бягаха вече към училището.

КДР № 488 — ОБЩ — 3 м.

Бягаха към уличката, която водеше към киното и големия булевард. Градът се събуждаше.

КДР 489 — АМ — ПНР — 4 м.

Повъртяха се на една спирка, след което Иван се престраши към един работник, който още недоспаля мрачно пушеше цигара.

— Чичко, кой трамвай трябва да вземем до затвора?

— Който и да хванеш все там отива — изръмжа сънено великана.

Е П И З О Д 55 - "ПИСМОТО"

МЯСТО: вътре в трамвая

ВРЕМЕ: вечер

АКТЬОРИ: Иван, Александра

МАСОВКА: 60

КАДРИ: 3

МЕТРИ: 32 м.

КДР № 490 - ПБЛ - 3 м.

На задния прозорец на трамвая залепенаростоеше Александра. Пред гърдите си държеше белия плик, стискайки здраво краищата му с пръсти.

КДР № 491 - ПБЛ - 3 м.

Иван, като истински индианец се бе качил отзад на буфера му, вкопчен с две ръце за рамката на стъклото. Носът му опираше в прозореца и той правеше весели физиономии на...

КДР № 492 - ПБЛ - 16 м.

...стоящата от обратната страна Александра. Тя му се смееше, ту ставаше много сериозна...

През цялото време се чува гласа ѝ с текста на писмото.

"Мили татко,

На мен и на мама ми е много мъчно за теб и те молим да се извиниш на другарите си. Мен ми свалиха писнерската връзка. Мама работи във фабриката. Никой не иска да говори с мен и ми е много трудно. Мили татко, ако ни обичаш, пиши ми дали си се извинил и кога ще си дойдеш. Мили татко всички деца си имат бащи, само аз те чакам всеки ден..."

Последните думи на Александра ще потънат във финалната музика на филма.

К Р А Т ОБЩО: 2 600 м.

